

Móra

Nyx

A Móra Ferenc Szakkollégium lapja | XVIII. évfolyam 4. (60.) szám | 2017. június

Morqilla2017

SZERKESZTŐI SZÓSZ

HelloSzia!

Egyszerűen rohan az idő!!! Még csak most raktuk össze a 2016/2017-es tanév első számát, és most kedves „Mórás”, az utolsót olvasod. Igen, már megint elrepült egy év, lassan vége a vizsgaidőszaknak, és tombolhat a nyár :)

Fantasztikus féléven vagyunk túl, rengeteg programmal, csakúgy mint az előző félévben, ja, és egy szuper Morgillával, ahol nemcsak a szervezők voltak „szimpatikusak”, hanem a csapatok is! Ugye emlékeztek még, a villámfeladatokra, a bevonulásra, a városi vetélkedőre, a sportnapra és a reggel 10-ig tartó bulira (már aki bírta addig)?

Ha valami esetleg nincs meg, megkopott az emlék vagy soha sem volt, akkor lapozz a végére, merthogy készülünk nektek egy Morgilla flashbackkal. Megkérdeztük a jelölteket, visszaemlékeztek a csapatok és a szervezők is, és a három napig tartó hatalmas buli élménybeszámolója sem maradhat ki.

Ha mindez még nem lenne elég, „összeraktuk, amink van” és a képregényeteket (utólagos engedélyekkel-jogdíjat nem fizetünk ;) kiadtuk egy Morgilla különszámban :) Lapozz csak középre és máris a kezdedben tarthatod!!

Kellemes nyarat! Sok fesztivált, a szakmai gyakosoknak kitartást, a dolgozó kolisoknak sok pénzt és mindenkinek a kedvére valót ;)

Drozdik Evelin

Morgilla

FLASHBACK 2016/2017

Best of 2016/2017

SZAKKOLIS KURZUSOK

Geoinformatika

A tavaszi félévben csütörtökönként 20.30-tól tartották meg a Geoinformatika kurzust dr. Szatmári József és Tobak Zalán vezetésével a 45-ös teremben.

A tavaszi félévben a kötelező kurzusok közül volt szerencsém a Geoinformatikára járni a kollégiumban. A szakkurzust Tobak Zalán tartotta, aki egyébként a Természetföldrajzi és Geoinformatikai Tanszék oktatója. A foglalkozások során először az elméleti háttér került bemutatásra, többek között a Geoinformatika fejlődésének szakaszai, a számítógépes modellalkotás és a különböző adatforrások és adatnyerési eljárások. Második és harma-

dik alkalommal különböző műveleti lehetőségeket vizsgáltunk a térinformációs rendszerekben, mint például a stilizálás, digitalizálás és lapösszeállítás készítése a QGIS nevű térinformatikai szoftverben. A negyedik téma a rasteres adatok létrehozása, a távérzékelés alapjai és a műholdrendszerek voltak, az utolsó alkalommal pedig a távérzékelte adatok feldolgozásáról, például a domborzatmodellekről és a globális helymeghatározó rendszerek-

ről tanultunk. A kurzuson nagyjából 8-10 kollégista vett részt különböző szakokról, például földrajz, biológia és régészet. Aki földrajzos, és azon belül Geoinformatika szakirányos, annak nem jelentettek újdonságot az órák, viszont ismétlés, felelevenítés szempontjából érdemes volt a kurzust látogatni. A többiek valószínűleg új ismeretekkel gazdagodtak, amit akár később a tanulmányaik során is felhasználhatnak.

Brassnyó Levente

SZAKKOLIS KURZUSOK

Kortárs irodalmi kurzus a Mórában

Ebben a félévben újraindult a kortárs irodalmi kurzus a kollégiumban, ahová szegedi vonatkozású kortárs írókat, irodalmárokat hívtunk vendégül.

Első vendégünk a Bölcsészkar egyik megkerülhetetlen személyisége, Odorics Ferenc volt, aki a magyar irodalom metafizikai hagyományairól, elsősorban József Attiláról és Radnóti Miklósról tartott előadást a Móra Salonban. Az előadás szorosan illeszkedett a tanár úr által tartott szerda esti szabadon választható kurzus tematikájához: szó volt számmisztikáról, csillagjegyekről, költői sorsfeladatokról. Az előadás azonban sokkal kötetlenebb formában zajlott, mint a megszokott szerda esti 6-os, a résztvevők szabadon kérdezhettek, és kérdeztek is a tanár úrtól, így megtudhattunk pár érdekességet vendégünk életével, szakmai pályájával kapcsolatosan is, amelyekről máshol nem nagyon esett még szó.

Második vendégünk egy író-olvasó találkozó keretében egyetemünk oktatója, nem mellesleg számos irodalmi díjjal elismert kortárs író, Szilasi László volt. Vele nem a szakterületét érintő kérdésekről, hanem legújabb könyvéről, az *Amíg másokkal voltunk* című írásáról beszélgettem, a nagy érdeklődésre való tekintettel a magasföldszinti nagyteremben. A jó hangulatú beszélgetés során a résztvevők megismerhették a művet ihlető mozzanatok, betekintést nyerhettek a kisregényfűzér főszereplőinek történetébe, az alkotás folyamatába, és a könyv elvontabb mondanivalójáról is beszéltünk az est végén. Ezen kívül szó esett az író kollégiumunkhoz kötődő emlékeiről és jövőbeli terveiről is.

A kurzus harmadik és ebben a félévben záró alkalmán vendé-

günk szintén egy szegedi irodalmár, egyetemünk oktatója, Kelemen Zoltán tanár úr volt. Előadása abban volt egyedi, hogy nemcsak a humán, hanem a reáltudományokról is szó esett. Vendégünk legújabb kutatási eredményeit ismertette az *1000 \$ (Hol a helye a bölcsészet- és természettudományok párbeszédének holnap?) Interdiszciplinaritás Ray Kurzweil szingularitás elmélete kapcsán* című előadásán, szintén a nagyteremben, tekintettel a nagy érdeklődésre és a sok külsős vendégre. Az előadás mind a bölcsészeknek, mind a természettudományokban tevékenykedőknek ösztönző gondolatokat vetett fel.

Ebben a félévben csak három előadást tudtunk szervezni szervezőtársaimmal, Mohai Alettával és Szász Dáviddal, azonban már a következő félévre is jócskán vannak ötletek, hogy kik legyenek a vendégeink. Tervezzük meghívni Grecsó Krisztiánt, Bencsik Orsolyát, kollégiumunk egyik volt lakóját, Kincses Nórát és még sok más kortárs író és irodalmárt.

Mindenkit várunk sok szeretettel az őszi félévben is a kortárs irodalmi estekre!

Béla Bálint

SZAKKOLIS KURZUSOK

Belekóstoltunk a határon túli vidékekbe – egy új szakkollégiumi kurzus margójára

"In vino veritas" – tartja a mondás, s erről az a tizenkét kollégista sem gondolkodott másképp, akik ebben a félévben teljesítették a Bormentén – magyar borvidékek államhatárainkon túl című szakkollégiumi kurzust.

"Mindig csak csendesen szerettem mendegélni girbegurba utcákon, kis házak eresze alatt és loppal megnézegetni a nőket, ha azok nem sejtik, hogy lesik őket. Ezért inkább könnyű, őszi fényként sárguló, nem nagy ünnepélyességet követelő, Parád és Szolyva vizével szívesen bárátkozó kertibort öntöttem koccintáshoz szokott kis poharakba és hosszant, nagyon hosszant elüldögéltem a bor csöndesen duruzsoló mesélgetései mellett." - írja Krúdy, gasztronómiai irodalmunk jelentős alakja 1919-ben. A kurzus célja is valami hasonló volt Krúdy szavaihoz: ne feltétlen csak az előadók, hanem a bor is meséljen, duruzsoljon nekünk a bemutatni kívánt, különböző Kárpát-medencei tájakról.

Fontos szempontnak tartottam, hogy a régiók minden oldalát – természet- és

társadalomföldrajzi sajátosságait, történelmét, kultúráját, jelenkorát, demográfiai jellemzőit is – megismerjék az érdeklődők. Éppen ezért a kurzus meghívott vendégelőadója

Dr. Gyémánt Richárd volt, az SZTE és az ELTE jogi karának oktatója, a határon túli magyarság ügyének jeles kutatója. Richárd mellett Kolcsár Ronald András, földrajz mesterszakos hallgató és jómagam ismerttük a tájak jellemzőit, sajátosságait.

A kurzus létszámát tekintve fontosnak tartottuk, hogy a szemináriumi, beszélgetős jelleg megmaradjon – éppen ezért a létszámot tizenkét főben maximalizáltuk. A csapat magában foglalt jól összeszokott mórás társaságokat és elsőéveseket egyaránt.

A bor remekül össze tud minket hozni az adott tájjal, így a kurzus fontos eleme volt az elméleti áttekintésen, úti élménybeszámolókon kívül az adott térség

legjellemzőbb borainak megkóstolása is. Nem kis kihívást jelentett ez, hiszen a magyar piacon kevésbé ismert, nehezen beszerezhető, de már csak ezért is nagyon izgalmas tételekről volt szó. Próbáltunk minden alkalommal több tétellel készülni, hogy mindenki megtalálja a számára testhezálló bort. Emellett egy-egy térség gasztronómiai fogásaival is megismerkedhettünk a kurzus során, a borok mellé bátran falatozhattunk a tájakhoz illő ételek kínálatából is.

Túl vagyunk tehát a Móra történetének talán az első, kifejezetten határon túli borvidékekkel foglalkozó szakkolli kurzusán, amit mindenképpen sikeresnek vélek: a létszám mindig a maximumon volt, ami jelzi a közösség összekovácsolódását, illetve a téma, és persze a borok iránti érdeklődést. A Kárpát-medencei különböző tájaiba "kóstolhattunk" bele, Arad-hegyaljától kezdve a Szerémségen keresztül egészen a kárpátaljai Szolyváig. Feltáratlan vidékek persze még bőven akadnak, ezért reményeim szerint jövőre ott folytatjuk, ahol idén befejeztük.

Izing Máté

SZAKKOLI

HCAS, avagy Hungary Comes Around Simonyi

Egy korábbi Móra Nyúzban már olvashattunk a Simonyi Goes Around Hungary rendezvénysorozatról, mikor is a Simonyi Károly Szakkollégium tagjai ellátogatnak országszerte a velük jó kapcsolatot ápoló szakkollégiumokba, köztük a Mórába is. Minden tavasszal, a rendezvénysorozat lezárásaként, meginvítják az őket vendégül látókat egy hétvégére, a HCAS-ra. Idén a tavaszi szünet utolsó hétvégéjén került sor az eseményre, április 21-23 között, amikor a Kepes György, a Janus Pannonius és a Neumann János Szakkollégiumok mellett minket, Mórásokat is tárt karokkal fogadtak.

Péntek késő délután, miután megérkeztünk, elfoglaltuk szállásunkat a BME Schönherz Zoltán Kollégiumában és indultunk is tovább Interkollra, aminek ezúttal a Rajk László Szakkollégium adott otthont. A központi téma a CEU bezáratásának hírére indult kezdeményezés volt, az alapfelvetés pedig egy csoport kialakításáról szólt a szakkollégiumi összetartás jegyében, hogy együtt tudjunk kiállni az egyetemmel szemben elkövetett jogtalanság ellen. Első körben megvitattuk az összetartást reprezentáló mozgalom szükségességét, hogy milyen problémákkal foglalkozzon, majd hogy ez milyen alakot öltjön (Facebook csoport), végül szavazni lehetett az el-

nevezéséről és a csatlakozási szándékról. Mi egyelőre a tartózkodás mellett voksoltunk. Az Interkoll levezetése-képpen maradtunk még egy kis kötetlen beszélgetésre/ ismerkedésre a klubhelyiségben. Visszaérve a kollégiumba megvacsoráztunk, majd utána az esti buli előtt egy "gyertek le péntek este" nevű, activityszerű játékon vettünk részt. A másnapi programsorozat a 8 Simonyi szakkollégiumi kör bemutatkozásával kezdődött (LEGO kör, HA5KFU rádióamatőr kör, AC Studio&Live, Budavári Schönherz Stúdió, Schönherz Design Stúdió, Kir-Dev kör, Schönherz Elektronikai Műhely és SPOT fotókör), ahol ismertették, hogy mivel

foglalkoznak pontosan, milyen kutatások/munkálatok zajlanak éppen, milyen módszerekkel dolgoznak, valamint előző projektek eredményeibe és bizonyos munkafolyamatokba is betekintést nyerhettünk. A nap tanszéklátogatással folytatódott, aminek keretein belül megnézhattuk a Masat-1 földi állomását a BME E épületének tetején, és rengeteg érdekes információval gazdagodtunk az első magyar műholdról. Meglátogattunk egy fejlesztő csoportot is az Automatizálási és Alkalmazott Informatikai Tanszéken, akik VR eszközökkel foglalkoznak és egy kisebb bemutató után kipróbálhattuk mi is, hogy milyen az, amikor egy speciális "szemüveg", a Microsoft HoloLens segítségével magunk elé vetítve láthatjuk azt, amit eddig csak képernyőn lehetett. Délután egy kiadós (hosszú ideig tartó) városnéző túrán vettünk részt, megnéztük Budapest közelebi nevezetességeit. A megfáradt csapat az este végén borkóstolón vett részt, ahol a té-

SZAKKOLI

telek mellett meghallgattunk egy előadást is arról, hogyan is kell szakszerűen bort kóstolni. Ezt követően minden vendég szakkollégista ajándékban részesült (melyet sa-

ját CNC gépükkel alkottak nekünk vendégül látóink), a szakkollégiumi barátság kifejezésére. Az este közös társasjátékozással, hajnalig tartó beszélgetéssel zárult. A har-

madnap reggeli után a pakolásra szót, késő délelőtt pedig indultunk vissza Szegedre. Összességében mindannyian nagyon jól éreztük magunkat, sok pozitív élménnyel és érdekességgel gazdagodtunk. A lelkes Mórás csapat tagjai: Béla Bálint, Fazekas Evelin, Filep Tamás, Haller Renáta, Pavlicz Ágnes, Tornai Henrietta és jómagam.

Szabó Felicia

Mórások az ELTE Eötvös Konferencián

Immáron XVII. alkalommal adhatták elő tanulmányi munkájukat, kutatási eredményeiket az ország különböző pontjaiból érkező hallgatók hazánk egyik legnagyobb múltú szakkollégiumában, a budapesti ELTE Eötvös Szakkollégiumban. A Mórát Erdős Réka, Kolcsár Ronald András és jómagam – a Morgilla utolsó napján, így természetesen teljes frissességben, kipihentességben – képviseltük.

A konferenciára nem csak szakkollégistákat vártak, s az is színesítette az előadók gárdáját, hogy néhány határon túli felsőoktatási intézményből is érkeztek hallgatók, tanárok.

Az esemény színvonalát az is igazolja, hogy az elmúlt években többször is e program nyerte az „ELTE Év Tudományos Rendezvénye” címet.

A háromnapos programon több mint száz előadó tizenkét szekcióban tarthatta meg 15 perces előadását. A szekciók és alszekciók vezetőinek kiválasztására is nagy hangsúlyt fektettek a szervezők: a tudományterületek elismert tanárait, tanszékvezetőit kérték fel. A színvonalat tovább emelte, hogy a rendezvény lebonyolítására, a programfüzet időbeosztásának pontos betartására nagy figyelmet fordítottak, ami „Mórás időszámításból” kilépve igazán különös volt. Kolcsár Ronald is hasonlóképp értékelte az eseményeket, ugyanakkor hozzátette: „a szakkollégiumi konferenciákon indított

SZAKKOLI

földrajzi és földtudományi szekciók jellemző problémája, hogy a multidiszciplináris jelleg és az előadók csekély száma miatt sokszor tartalmi és módszertani szempontból nagyon különböző témák kerülnek egymást követően bemutatásra. Azért tartom ezt problémának, mert az egyébként kiváló szekcióvezetőktől nem várhatjuk el, hogy a földrajztudomány minden területén magasán kvalifikáltak legyenek. Ezt a gondot az Eötvös Konferencián is tapasztaltam, hisz egy alapvetően városökológiai témájú kutatást kellett egy többségében (ha nem teljesen) társadalomföldrajzos társaság és egy történeti földrajzban kutató szekcióvezető előtt bemutatnom. Szimpatikus volt ugyanakkor az Eötvös Collegium vendégszeretete, felkészültsége, illetve a rendezvény lebonyolítása alatt tanúsított profizmusa.”

Erdős Réka is megosztotta velünk véleményét a konferenciáról: „Azért jelentkeztem az EK-ra, mert elnyertem a Móra Országos Természettudományi Konferencián a biológia szekció különdíját. A konferencia nagyon színvonalas volt, érdekes előadásokat hallhattam a saját szekciómban a többi előadótól, akik főként pesti egyetemek hallgatói voltak. Emiatt kicsit egyedül éreztem magam, mint messziről jött diák. A biológiai szekció nagyon sokrétű volt, az előadások a biológia nagyon eltérő területeit foglalták magukba. Sajnos a két szekció közül

csak azt tudtam meghallgatni, amiben én is szerepeltem. Nagyon élveztem a konferenciát, remélem jövőre is lesz alkalmam részt venni a rendezvényen.”

Az éremnek azonban két oldala van, a dicséreték után lássuk a konferencia kevésbé előnyös oldalait! Véleményem szerint egy országos, színvonalas konferenciától elvárható (lenne), hogy minden egyetem diákja azonos feltétellel induljon, s ne az egyetem, hanem a beküldött absztrakt színvonala bírjon döntő erővel abban az esetben, ha bizonyos szekciónál túljelentkezés mutatkozna. Hogy ez így történt-e, nem tudhatjuk biztosan, hiszen csak az elbírált absztraktok döntéséről kaptunk tájékoztatást, elutasítást, semmiféle szakmai magyarázatot, értékelési szempontokat nem küldtek a szervezők, ami objektív magyarázatot adna a döntés háttéréről. Az viszont már egészen biztos, hogy például a történelem szekcióba

kivétel nélkül ELTE-s hallgatók kerültek, minden vidéki jelentkező elutasításra került, indoklasként pedig egyedül az állt, hogy az absztraktok nem megfelelő minőségűek. A Móra lakói is többen így jártak, köztük olyan hallgatók, akik TDK-n vagy OTDK-n helyezést értek el témájukkal.

Mindezek ellenére, a résztvevők nevében ezúton is köszönjük a remek lehetőséget az előadásra, s mindenkit arra biztatunk, hogy a jövőben minél többen képviseljék Szeget és a Mórát, a talán legkomolyabb szakkollégiumi konferencián.

Izing Máté

SZAKKOLI

Interkoll

Május 12-én a Liska Tibor Szakkollégium által szervezett BME K épületében tartott Interkollon hárman képviseltük a Mórát, Haller Renáta, Pavlicz Ágnes, illetve én. Cikkemben az Interkollt és az azt következő esti program lényegi vonásait foglalom össze.

Az Interkollon a Kommunikációs Bizottság többek között beszámolt az Oktatási Hivatallal folytatott tárgyalások jelenlegi állásáról. Mindenképpen pozitív, hogy az Oktatási Hivatal nyilvántartásába visszakerülnek a minősítési státuszok. Ezen kívül felmerült az igény az OH-hoz regisztrált, ugyanakkor inaktív szakkollégiumok kiszűrésére is, az OH és a SZEK közötti kölcsönös adatcserére, amit az Interkoll megszavazott. A fentieket követően egy hosszabb vita, egyeztetés folyt az NTP pályázati kiírásáról, amelynek eredményeképpen a tervek szerint a minősített szakkollégiumok nagyobb összegre pályázhatnak, mint a nem minősítettek. A második napirendi pontban a HÖÖK elnöke, Gulyás Tibor beszélt a HÖÖK és a szakkollégiumok közötti nagyobb párbeszéd kialakításáról, illetve a „Jövőkép” projektről, amely a szakkollégiumokkal közö-

sen szervezett, felsőoktatási ügyekkel foglalkozó fórum lesz. A következő napirendi pontban May Anna ismertette, a „Szabad ország, szabad egyetem” fórum eddigi tevékenységét. A negyedik napirendi pont keretein belül Szendrő Péter ismertette a minősítési eredményeket és átadta az okleveleket. Az ezt követő napirendi pontnak az idei NYATA került fókuszába: az eseményt Bükkszéken rendezik meg július 20. és 24. között, fő témája a Technológia és társadalom (az érdeklődnek javaslom, hogy olvassák el a jelen Móra Nyúzban megjelenő NYATA cikket). Továbbá az Interkollon bemutatták a LisKaLand koncepcióját. Az idei tábor július 24-től 31-ig kerül megrendezésre Szigetmonostoron. Az ülés az egyéb napirendi pontokkal zárult. Összességében elmondható, hogy egy maraton, 3,5 órás Interkollon vettünk részt, amely kellően

tartalmas volt, illetve az érdeemi vitákat követően sikerült konszenzusra jutni. Véleményem szerint a konstruktivitást tekintve talán a tanév egyik legjobb Interkollja volt.

Az Interkoll zárása után kipróbálhattunk egy LisKaLand-os mini szimulációt, amelyet a szervezők kiválóan összeköttek az esti vacsorával, ugyanis a játék során pizzával, melegszendviccselel, üdítővel és borral kereskedhettünk. A mini szimuláció során az eredeti játékhoz hasonlóan egy termékre kellett licitálni, majd pedig azzal kereskedni. Mi Renivel egy villányi száraz vörösbort választottunk a licitálás során, erre építve a vállalkozásunkat. Érdekes és izgalmas tapasztalat volt egy kicsit vállalkozói szerepkörben is kipróbálni magunkat, illetve a többieket is hasonló szerepben látni. Az este további részében tradicionális liskás és BME-s közösségi játékokkal ismerkedtünk meg, amelyet buli és hajnalig tartó beszélgetések követtek. Az informális része is kiválóan sikerült az Interkollnak, jó volt a régi ismerősökkel ismét találkozni, illetve újabb jó fej szakkollégistákat megismerni.

Végezetül szeretném a figyelmetekbe ajánlani az idei LisKaLand-ot!

SZAKKOLI

A LisKaLand egy egyedi gazdaságszimulációs tábor, amely vállalkozói játszótér, társadalmi kísérlet és fesztivál egyben. A táborban használt gazdasági modell elméleti alapját Liska Tibor Széchenyi Díjas magyar közgazdász elképzelései adják az önszabályozó gazdaságról. A tábor önálló gazdasági teret alkot, saját fizetőeszközzel, ahol a résztvevők megtapasztalhatják a szabad vállalkozás felelősségét. A sikerük kizárólag saját döntéseik függvénye: a tábor játékszabályai szabad utat engednek a résztvevők kreativitásának és cselekvőkészségének. Ez a LisKaLand, vállalkozz szabadon! A

LisKaLandon minden, egy nyári táborban fontos szolgáltatáshoz szükséges vállalkozás megtalálható: éttermek, bárók, szálláshelyek stb. Ezek a vállalkozások a tábor elején, egy aukción kerülnek a játékosokhoz, akik a tábor során üzemeltetik őket. A termelőeszközökért folytatott szabad verseny elvének megfelelően, a játék ideje alatt bármelyik cégtulajdonos kivásárolható a vállalkozás értékének megfizetésével. Azoknak a játékosoknak sem kell aggódniuk, akiknek nincsen vállalkozásuk, és úgy döntenek, hogy nem szeretnének alkalmazottként dolgozni, ugyanis a gazdasági

modell általános alapjövedelmet biztosít, így tényleg minden résztvevő jól érezheti magát a LisKaLandon.

(forrás: www.liskaland.hu)

A táborban a gazdasági szimuláció mellett tréningek, bankszimulációs versenyek is helyet kapnak, az elmaradhatatlan közösségi programokkal együtt. Mivel csak játékvaluta van a rendezvényen, a részvételi díj magába foglalja a korlátlan étel- és italfogyasztást (a játékbankszámla erejéig). Jelentkezés, további információk: www.liskaland.hu

Filep Tamás

Élménybeszámoló a III. Ilyés Multidiszciplináris Konferenciáról

Az ELTE Ilyés Sándor Szakkollégium rendezésében és szervezésében meghívást kaptam, a III. Ilyés Multidiszciplináris Konferenciára.

A konferencia célkitűzése hogy különböző tudományterületeken tevékenykedő, fiatal egyetemisták és kutatók találkozhassanak, cserélhessenek tapasztalatot és betekintést nyerhessenek más tudományterületekbe. A rendezvényre 2017. május 6-án, Budapesten az ELTE Kazinczy utcai IKM épületében került sor.

A konferencia menete gyors és hatékony volt, a beválogatott témák pedig egyediek, nem egy esetben interdiszciplináris szemléletűnek bizonyultak. A színvonalért az előadóknak és szervezőknek is

elismerésem. A konferencián szociológiai, csillagászati, politológiai, pedagógiai és nem utolsósorban történelemtudományi témák kerültek elő. A programot tovább színesítette az előadásblokkok közötti zenés műsor. A szervezők a rendezvény kezdetétől biztosítottak frissítőt és harapnivalót a résztvevők számára. A konferencia zárásaként a szakmai zsűri megköszönte az előadóknak és a közönségnek a részvételt, majd eredményhirdetés végül állófogadás következett. Minden előadó kapott emlé-

kül egy ajándéktárgyat, valamint elismerő oklevelet. Számomra a konferencia nagy élményt jelentett, sok érdekes emberrel ismerkedhettem meg. Innen is szeretném üzenni a szervezőknek és a résztvevőknek, remélem, jövőre újra találkozunk!

Csik Ádám Lajos

SZAKKOLI

A BOM látogatása a Mórában

A 2017 áprilisának egyik hétvégén a Móra Szakkollégium vendége volt a Bolyai Önképző Műhely (BOM) 2. évfolyama. A Bolyai Önképző Műhely fő törekvése a tehetséges középiskolai és felsőoktatási hallgatók értelmiségi értékrendje kifejlődésének elősegítése, amelyet önképzési formában mentortanárok vezetésével valósít meg.

A 3 éves képzés során az irodalom és a filmművészet 30 legértékesebb művének elolvasását illetve megtekintését követően eszmecsere folytatnak a csoportok és találkoznak a mentorok által meghívott, témához értő szakemberekkel. A tanárok a magyar tudományos élet kiválóságai körülkerülnek ki, akik szívükön viselik a fiatal értelmiségi generáció fejlődését. A csoportok a hétvégi alkalmakon kívül közös színház- és kiállítás látogatásokat, illetve kirándulásokat szerveznek. A cikk további részében a szegedi kirándulásról írt élménybeszámolókat osztom meg, aminek a szervezésében mi is segítettünk. Egyszer talán már mindenkit elfogott a vágy, hogy egy kiállításon megérintsen egy szobrot. Emlékszünk még a szorító, szinte fájó érzésre, hogy ha

azt, ott, akkor nem foghatjuk meg, akkor az egész nem ér semmit. Ilyenkor eltelik pár pillanat, lopott pillantások a teremőrök felé, megugró szívverés, gyors leizzadás. A sikert a mélyről felbugyogó megalégedés sóhaja koronázza. Konstatáljuk, hogy e nélkül valóban nem ér semmit az egész. Nem mondom, hogy Szegedet látni, az semmit sem ér. De Szegedet megérinteni, az örök emlék, és a BOM nélkül nem lehettem volna ennek az élménynek részese.

Mert a BOM nyitotta ki előttem az ajtót a Somogyi Károlynak, a megyei könyvtár névadójának több tízezres könyvgyűjteményét őrző, réges-régi könyvtárszobába és a BOM lapozott bele a hat-száz éves, nyolc nyelven íródott ősnymtatvány bibliába.

Ugyanitt a BOM adta meg a lehetőséget, hogy - miután fehér kesztyűt húztam - a kezembe vehessem Somogyi Károly vázlatfüzetét, és szinte valóban megérintessem a művészi hajlamú pap tizenkét éves énjét.

Felejthetetlen íz Szeged múltjából. Mégis, csupán egyetlen darab gyümölcs az illatosan érő eperföldről, amelyre a BOM és e szellemi eperföld gazdája, a Szegedi Tudományegyetem Móra Ferenc Szakkollégiumának igazgatója (Kovács Attila) által eljutottunk. Azok, akik nem laktak soha ilyen kiemelt kollégiumban, feltétlenül menjenek el a Mórába, hogy lássák, ami kívülről még csak nem is sejthető, hogy ez olyasféle lakóegység, tömbházba foglalt város, amelyet Le Corbusier majd 100 évvel ezelőtt megálmodott: könyvtár, folyóirat-olvasó, DVD-tár és médiaszoba, moziterem, alagsori üdítőellátó, sporttermek. Több lehetséges útvonala az önművelésnek és gazdag kínálat a vizsga utáni kikapcsolódásra.

De nem itt tetőzött a Tiszaparti városban szerzett élmények áradata. Mert izgalmas esemény az is, hogy az egyetem állam- és jogtudományi

SZAKKOLI

karának dékánja, korábbi alkotmányjogász, Balogh Elemér előadást tart nekünk a nagy szegedi boszorkányperről. De este együtt koccintani és sültögetni vele és szeretetteljes családjával a kertjükben vidáman duruzsoló tábortűznél, az ritka és értékes pillanat - mint amikor a szoborkiállítás egyetlen teremőre kimegy a mosdóba.

Héra Bálint

Mentori zárszó:

A frissítő szegedi tanulmányi kirándulás humán és reál műveltségterületet is érintett. Az igen széles tematikájú Móra Szakkollégiumi vendéglátást és betekintést Filep Tamás bolyais alumnusunknak köszönhattük, aki ma már a Kollégiumi Szakmai Bizottság elnökeként adja tovább a mórás hagyományokat Szegeden. A csillagda péntek esti meglátogatását és a szombati informatikatörténeti kiállítás előkészítését szintén Tamás, illetve Haller Reni segítségével és Filep Gabi mentori közvetítésével oldottuk meg. A Somogyi Könyvtár belső termeit Balogh professzor úr ajánlásával vehettük igénybe, a jogi egyetemi sétát és a előadást ugyancsak ő tartotta, végül a szombat esti bolyais megbeszélést Balogh Rékáék családi kertjében a tűznél melegedve zártuk. Igazi virágvasárnapi hangulatot vittünk magunkkal, míg keresztülgyalogoltunk a városon a kollégiumba. Kívánjuk, hogy minden bolyais kirándulást ilyen jó terepismeret, ennyi érdekes-értékes tartalom és szíveslátás tegyen gazdaggá! Köszönjük minden közreműködőnek a segítséget és a velünk töltött időt!

*Baranyai Katalin
(Forrás: bom.hu)*

SZAKKOLI

Közgazdász Szakkollégiumok

Mostani számunkban közgazdász szakmai partnereink, barátaink mutatkoznak be. A Rajk László, a Széchenyi István és a Heller Farkas Szakkollégium képviselőit Haller Renáta interjúvolta meg, az ő összeállításából ismerkedhetünk meg jobban működésükkel, programjaikkal és mórás élményeikkel.

Rajk László Szakkollégium

A Rajk László Szakkollégium az egyik legrégebbi alapítású hazai szakkollégium, amely felépítését és működését tekintve modellként szolgált számos újonnan létrejövő szakkollégium számára.

A szakkollégium tagjai összetartó, és a társadalomért tenni akaró kiváló szakmai közösséget alkotnak. A Rajkosok számos olyan programot szerveznek, amelyek kifejezetten a Szakkollégiumi Mozgalom tagjainak szólnak, ilyen például a minden ősszel megrendezésre kerülő tőserdei összsakkollégiumi hétvége, vagy éppen a Rajk udvarbálok, melyeken több száz szakkollégista szokott találkozni.

Interjú Losonczy Anikóval a Rajk László Szakkollégium Diákbizottságának tagjával.

Hogyan épül fel a Rajk László Szakkollégium?

A Rajk a tagok önszerveződésére épít, alapja a széleskörű kollégiumi demokrácia. A kollégium fő döntéshozó szerve a Kollégiumi Gyűlés, ahol min-

den tag felszólalhat, szavazhat. A kollégium vezető testülete a 7 tagból álló Diákbizottság, élén a Diákbizottság Titkárával, illetve a tagja még a mindenkori Elnök, Igazgató és a Nevelőtanár is. A DB választja a kollégium többi bizottságát. A szakmai kérdésekben az 5 fős Szakmai Munka Tanácsa (SZMT) dönt, vezetője a SZMT Elnök.

Milyen szakmai és közösségi programokat szervez általában a szakkollégium?

A kollégium számos szakmai programja közül kiemelkednek a Neumann János és a Herbert Simon-díjátadó ünnepek, amelyen világhírű professzorok adnak elő, majd utána tartanak egy egész napos szemináriumot a profesz-

zorok munkásságából felkészült kollégistáknak. Számos előadást szervezünk, konferenciákat. A Közép-Európai Konferenciát minden második évben megszervezzük, amelyen külföldi diákokkal tanulunk együtt. TDK-felkészülésként minden évben lemegyünk Lakitelekre, ahol az Elő-TDK hétvégén prezentáljuk egymásnak a dolgozatainkat így és segítjük a felkészülést. Évente a kurzustartóinkat is vendégül látjuk egy bográcsozásra, ahol egymással, illetve a diákokkal informálisan is ismerkedhetnek.

A közösségi téren kiemelkedő a nyári és a téli táborunk, és a lakiteleki DB-k is, amikor lemegyünk a kollégium Alkotóházába Lakitelekre, és vitá-

SZAKKOLI

zunk, illetve pihenünk és bulizunk. Minden évben megszervezzük a Rajk Tavaszt, a rajkosok mini művészeti fesztiválját. Végzős hétvégén a végzősöknek, fiú- és lánynapon pedig az ellenkező nem képviselőinek kedveskedünk. Rendszeresen kirándulunk, nyáron pedig vízitúrázni szoktunk. Az alumni számára minden évben szervezünk Volt Szakkollégista Találkozót és együtt ünnepeljük a kollégium alakulásának évfordulóját. Az össz-szakkolis programok közé tartoznak a kollégiumban az Udvarbál, Tőserdő és a tekesekkel és sziszesekkel közös éneklés is.

Széchenyi István Szakkollégium

Ezúton szeretnék minden Mórás nevében boldog születésnapot kívánni a Széchenyi István Szakkollégiumnak, akik idén ünnepelték 30. születésnapjukat.

A Széchenyi István Szakkollégium egy olyan kiváló szakmai közösséget jelent, ahol a közgazdaságról és a társadalomról való kritikus gondolkodásmód könnyen elsajátítható. A szakmaiság mellett jelentős figyelmet fordítanak a közösséget összekovácsoló programokra is, így jöhetett létre a „SZISZ Társulat” néven ismert színjátszó csoport, amely már 10 éve működik a szakkollégiumban.

Miért jó Rajkosnak lenni?

Rajkosként új barátokat és családot kapsz. Az itt lakó 90 főt ismered és megbízol bennük. Itt lehet hibázni, fejlődni, kipróbálni az ötleteidet, mindenki segíteni próbál. Nagyon sok szerepben próbálhatod ki magad és tehetsz a társadalomért kicsiben és nagyban is.

Voltál-e már a Mórában? Ha igen, akkor hogy érezted magad?

Tavaly NYATÁN-n jártam a Mórában, nagyon jól éreztem magam. Akkor is és egyéb össz-szakkollégiumi programon is szereztem mórás ismerősöket, barátokat, akikkel jó újra és újra találkozni.

Köszönjük szépen a válaszokat!

További sok sikert kívánunk a Rajk László Szakkollégiumnak!

Haller Renáta

Interjú Cseke-Táskai Veronikával a Széchenyi István Szakkollégium Diákbizottságának titkárával.

Hogyan épül fel a Széchenyi István Szakkollégium?

Szakkollégiumként határozottan kiállunk a szerveztünk alapját jelentő demokratikus, alulról szerveződő, önkormányzatiságra épülő felépítés mellett. Ennek megfelelően függetlenek vagyunk külső

szervezetektől, minden felmerülő kérdésben az aktív tagság dönt. A legfontosabb stratégiai kérdésekben a minden tagot magában foglaló Kollégiumi Gyűlés határoz, míg a koldi mindennapi életének ügyeit és kérdéseit az egyes szervezetek ülésein vitatjuk meg.

A Kollégiumi Gyűlés mellett a szakkollégiumnak három állandó szerve van: a Diákbizottság, a Szakmai Tudományos Tanács

SZAKKOLI

és a Felvételi Bizottság.

A Diákbizottság a szakkollégium döntéshozó és operatív ügyeiért felelős szervezete.

A szakmai rendszerünk alapját a sávrendszer adja, ami négy féléven keresztül biztosít elmélyülést valamelyik tudományterületen. Minden kollégista tagja a sávok (kormányzati gazdaságtan, pénzügyi közgazdaságtan és szociológia) valamelyikének, ami a szakmai tartalom mellett a szisztes identitásnak is fontos részét képezi.

Milyen szakmai és közösségi programokat szervez általában a szakkollégium?

A kurzusok mellett rendszeresen szervezünk belsős, illetve mások számára is nyitott előadásokat. Az egyik legfontosabb programunk az Őszi

Szakmai Hétvége, amit egy vidéken eltöltött intenzív szakmai napként kell elképzelni.

A közösségi életünk állandó eseményei a Téli és Nyári Táborok, az erdélyi kirándulások a sportcsütörtökök és a színjátszó előadások.

Miért jó SZISZ-esnek lenni?

A SZISZ egy jókedvű, önszerveződő, demokratikusan működő, budapesti egyetemek hallgatóiból álló szervezet. Célunk, hogy egy nyitott, innovatív és kritikusan gondolkodó közösségként kiegészítő képzést nyújtsunk az egyetem mellett.

A SZISZ-ben együtt élünk, tanulunk, bulizunk és közösen gondolkozunk közgazdaságtanról, társadalomról és a hétköznapokról. De a kurzu-

sokra járás mellett rengeteg szabadidős program köt össze bennünket, a szervezet keretein belül és túl.

Voltál-e már a Mórában? Ha igen, akkor hogy érezted magad?

Igen a tavalyi NYATÁn és Interkollon is ott voltam. Mindkét esemény nagyon jó emlék. Tök jól megszervezték ezeket az alkalmakat, ahol egy barátságos és segítőkész közösségbe tekinthettünk bele.

Köszönjük szépen a válaszokat!

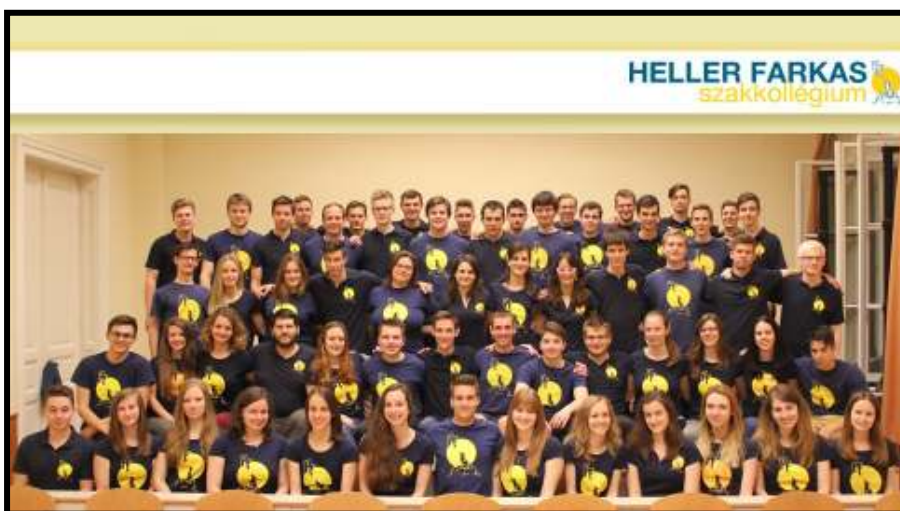
Sok sikert kívánunk a továbbiakban a Széchenyi István Szakkollégiumnak!

Haller Renáta

Heller Farkas Szakkollégium

Tavaly decemberben egy emlékeztető Nyatarácsonyt tölthettünk el többen is a Mórából a Heller Farkas Szakkollégiumban, amit ezúton is szeretnénk megköszönni.

A Heller Farkas Szakkollégiumban rendkívül magas színvonalú szakmai munkát folytatnak, melyet országos szinten a pénzügyi szféra szereplői is elismernek. Emellett egy erős és összetartó közösséget al-

kotnak, valamint nyitottak és befogadóak más szakkollégisták esetében is. Számos olyan szakmai és közösségi programot szerveznek, amely a közösséget még inkább összekovácsolja.

Interjú Szabó Bencével a Heller Farkas Szakkollégium Kommunikációs vezetőjével.

SZAKKOLI

Hogyan épül fel a Heller Farkas Szakkollégium?

A Heller Farkas Szakkollégium funkcionális szervezeti felépítéssel rendelkezik; ez egyrészt abból fakad, hogy a tagság nem nagy, másrészt pedig a hagyományokból, mert a szervezet már jó ideje így működik. Ez a felépítés azért szükséges, hogy a mindennapokban egyszerűbbé tegye a szervezeti szintű döntéshozást, de igyekszünk minél demokratikusabban működni és minél több kérdést a havonta megtartott tagsági gyűlés keretében – és ha nem ott, akkor a heti rendszerességű vezetőségi gyűléseken – megtárgyalni. A szakkollégium vezetősége négy tagból áll, akik az öt középvezetővel és a felügyelő bizottsággal együtt működve felelnek a kollégium irányításáért. Az első évfolyam tagjai és az összes többi, nem vezető szerepkörben lévő tagok, a következő teamek egyikében tevékenykednek. A BB team felel a közösségi programokért, a marketing felel a különböző hirdetőanyagainkért, a projekt team főként idősebb tagokból áll, akik szabadon megvalósíthatják a kollégium keretein belül azt, amit szeretnének, a rekrutáció az adott évi jelentkezőkért felel, és nem maradt más hátra, mint a tőke team, amittől a kollégium finanszírozása függ. A szakmai team tagjait a tisztújító gyűlésünkön választjuk, ezért egy kicsit kitűnik a többi team közül. Az ő feladatuk a szakmai bizottsággal és a szakmai ve-

zetővel a kollégium fő tevékenységének a megszervezése; az összes kurzus és műhelybeszélgetés léte tőlük függ.

Milyen szakmai és közösségi programokat szervez általában a szakkollégium?

Mindig mindenhol nagyon büszkék vagyunk a szakkollégium erős és összetartó közösségére. Erre a sok közös élmény ad okot mind szakmai, mind közösségi téren – bár a közösségi programok a lazaságuk miatt egy kicsit talán vonzóbbak mindenki számára. Nagy közösségkova-csoló erővel bír az évente megrendezett 4 táborunk – az őszi összerázó, a bevonó, a tavaszi összerázó és a nyári tábor. Ezek mellett egy egész team felel a kollégisták jókedvéért egész évben! Ők szervezik a Corvinusos és össz-szakkolis bulik előtti alapozásokat és még nagyon sokféle programot, többek között budapesti városi vetélkedőt, karaoke estet, társasjáték estet, mikulásozást, túrázást és mindent, ami a teamtagok eszébe jut.

A leg-említésre méltóbb szakmai programjaink a 3-4 napos Heller Szakmai Hét, ami ősszel kerül megszervezésre és a Tavaszi Konferencia, ami pedig nem máskor, mint tavasszal. Mind két konferencia operatív szervezéséért a legfiatalabb HELLERES évfolyam felel – ezért ezek a programok remek közösségkova-csoló erővel is bírnak.

Miért jó HELLERESnek lenni?

Az emberekért, a kollégiumért, a rosszul strukturált megoldásra váró problémákért, az élményért, amit a rosszul strukturált problémák megoldása nyújt, a fejlődési lehetőségért, a kurzusokért, a kurzuszárókért, a TDK-kért, a színvonalas szakmai élményekért, a műhelybeszélgetésekért, a jó kérdésekért, azért, mert egymástól tanulhatunk, azért mert taníthatjuk egymást, a táborokért, a workshopokért, a farkas választásért, a közös bulikért! Ezek mind nagyon jók! :)

Voltál-e már a MÓRÁBAN? Ha igen, akkor hogy érezted magad?

Egyszer voltam ott Interkollon 2016-ban, remek élmény volt. Nagyon kedvesek a MÓRÁSOK és nagyon jó helyen – Szeged – vannak. Volt szerencsém részt venni egy általuk szervezett borkóstolón is, ami szintén remek hangulatban telt, de a borok színvonalán azért még elkél a fejlődés!)

Köszönjük szépen a válaszokat!

Sok sikert kívánunk az elkövetkezőkben a Heller Farkas Szakkollégiumnak!

Haller Renáta

SZAKKOLI

Gyere velünk a jubileumi NYATA-ra!

Idén nyáron újra megrendezik a NYATÁ-t, teljes nevén Nyári Szakkollégiumi Találkozót, amelynek 2016-ban a Móra Ferenc Szakkollégium adott otthont. A NYATA lényegét a közös értelmiségi gondolkodás, az aktuális társadalmi és gazdasági kérdésekre való válasz keresése jelenti. A szakmai programok mellett fontos szerepet tölt be az informális programokon való részvétel, közös kikapcsolódás. Az aktuális témát a mindenkori szervezők választják meg, az aktuális szervezők pedig az Interkollon kerülnek megválasztásra.

A XX. Nyári Szakkollégiumi Találkozó idén július 20. és 24. között kerül megrendezésre Bükkszéken. Három szakkollégium szervezésében valósul meg, amelyek nevezetesen az Energetikai Szakkollégium, a Simonyi Károly Szakkollégium és Széchenyi István Szakkollégium. A találkozó fontos és aktuális témákra épül, ugyanis a technológia és a társadalom kerül górcső alá. A rendezvényre a szervezők körülbelül 250 fő érkezését várják.

Mire lehet számítani a 2017-es NYATA-n?

A XX. NYATA programja alapvetően egy gondolati ívet fog

leírni, amely a társadalmi témáktól indul el a technológia felé. A találkozó alatt olyan érdekes és aktuális témákat feszegetünk, mint oktatás, illetve civilek társadalmi felelőssége. A találkozó nulladik – csütörtöki – napján a szakkollégistáknak lehetőségük lesz egy közeli faluban önkéntes munkavégzésre is, ezzel összekötve a műhelyviták és az előadások szellemiségét a gyakorlati tapasztalattal. A második napon egyre inkább műszaki és technológiai jellegű programok lesznek. A társadalom digitális érettségén és a média szerepén keresztül, a fenntartható fejlődésen át érkezünk el a harmadik naphoz, ahol többek között a digitális biztonságról és a közlekedés automatizálásáról is szó lesz. A Találkozó elmaradhatatlan elemeként várhatók kiscsoportos workshopok is, melyek az aktív gondolkodást hivatottak elősegíteni, esténként pedig változatos közösségépítő és kulturális programokkal készülünk. A szakmai

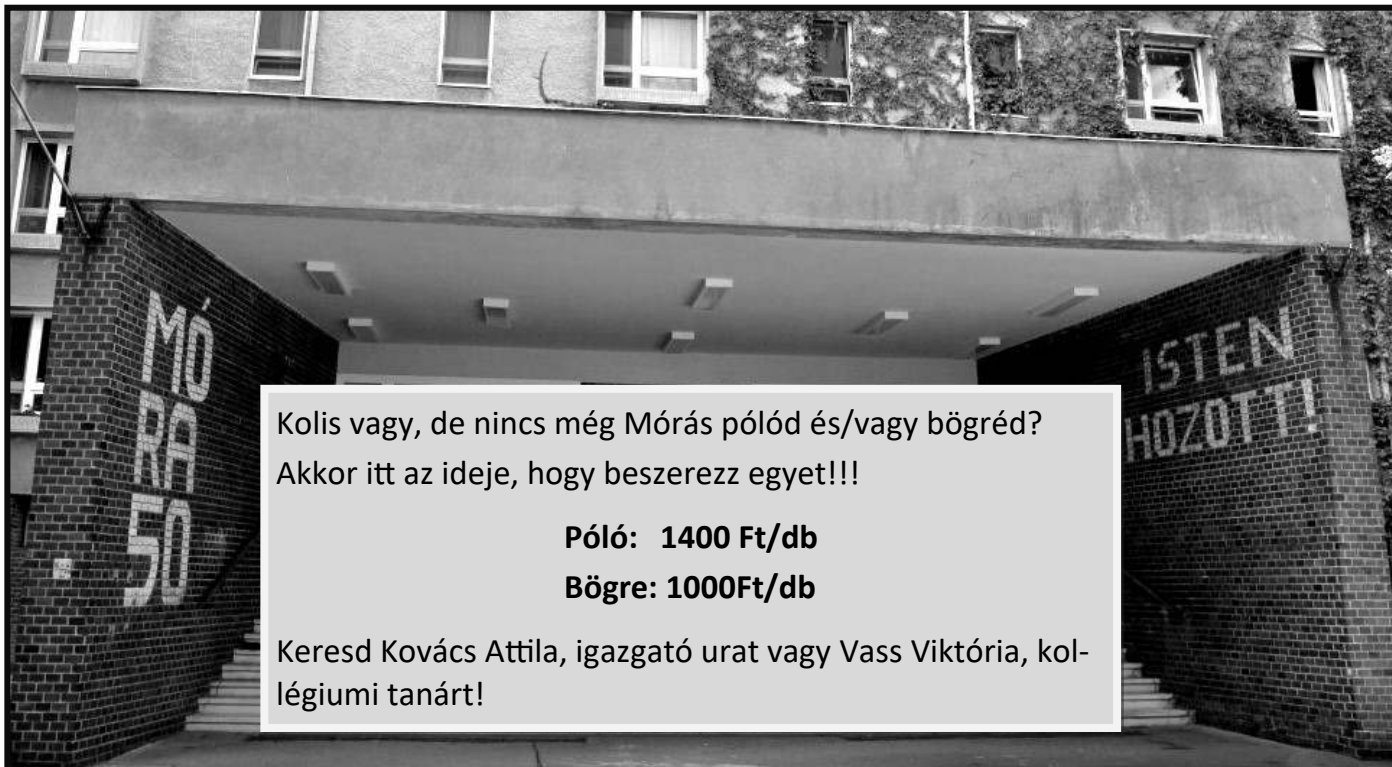
programok mellett rengeteg egyéb kikapcsolódási lehetőséget is biztosítunk a résztvevők számára. Többek között minden este gondoskodunk a buliról és a jó hangulatról, illetve a táborban jelen lesz a Schönerherzes WTF kör, amely a kikapcsolódás kedvéért vízpipákat szolgáltat a táborozók számára. A táborhoz kapcsolódni fog egy mobil alkalmazás iOS és Android rendszeren egyaránt, amellyel minden hasznos információ elérhető lesz a programoktól kezdve a résztvevők nevéig. Hamarosan felkerülnek a jelentkezéssel és a programokkal kapcsolatos bővebb információk a NYATA honlapjára is (www.nyata.hu), illetve a NYATA hivatalos Facebook oldalára ([Facebook.com/nyata2017](https://www.facebook.com/nyata2017)).

Gyere el, és élvezzük együtt a 2017-es XX. NYATA-t!

Köszönjük a hasznos információkat a Szervezőknek!

Haller Renáta

EZ ITT A REKLÁM HELYE

KOLISOK(K)

Újraindult a Módió az Öntevékeny Csoportok Éjszakáján

A tavaszi félévben március 29-én került sor az Öntevékeny Csoportok Éjszakájára. Az este igazi különlegessége volt, hogy az öntevékeny csoportok vezetőinek bemutatkozását az egész koli hallhatta, hiszen Németh Kornél és csapata jóvoltából ezen a napon újra frekvenciára kelt a Módió, amely ezen túl hetente kétszer sugároz műsort, amelyben számkéréseket is teljesítenek.

A megnyitó után a Társastánc mutatkozott be először Pavlicz Ági vezetésével, majd Pfeffer Árpai is megmutatta, mire képesek az ő Fegyencei. A Szalonban a MóraNyűz szerkesztősége várta az érdeklődőket egy izgalmas játékkal, ami Tudod-e ki lakik a házban? címet viselte. Négy személyt rejtettünk el a „Mórában”, akiket jellemzőik alapján kellett kitalálni. A könnyítés érdekében az elmúlt 2 hónap Ecollégium és Mórások a médiában előadóit, azaz volt „Mórásokat” választottunk. Aki egy kicsit is nyitott szemmel járt, könnyedén eljutott a megfejtésig.

A Színezősök elvonultak a magasföldszinti olvasóba, a büfé a Borkóstolóknak és a Kártya és a Társasjáték Körnek adott otthont, a 45-ös teremben a sakk rejtelmeivel ismerkedhettek meg, és a Könyvtár ajtaja még hosszabb ideig állt nyitva. A Stúdióban

már készültek a 24 órás filmmaratonra: azok, akik az Öntevékeny Csoportok Éjszakáján kölcsönöztek filmet, „bónusz jegyet” kaptak, amivel megduplázhatták esélyüket a 2 db, bármely 2D-s filmre beváltható Cinema City mozijegyre, amit majd a maratonon nyerhettek el.

Ne felejtsetek, csatlakozni bármikor ér, bármelyik öntevékeny csoporthoz. Srácok, gondolatok bele milyen jó is lenne, ha egyszer a céges karácsonyi vacsorán

bátran kérhetnétek majd fel szívetek kolléganőjét, és nem kellene azon aggódnodok, hogy kétféleképpen jöttök. Lili és Árpai edzése is tökéletes levezetés egy fárasztó, stresszes nap után, és a nyár közeledtével a kockás has, a fészes popsik is igen vonzóak tudnak lenni. Tudjátok, mindenki magának edz!

A könyvtár továbbra is várja lelkes olvasóit, a legtöbbet kölcsönző kolis pedig ősszel – a szokásokhoz híven – ismét díjazásban részesül. A kártya és társasjáték kör kitűnő közös szórakozás, csak úgy mint a filmezés vagy a színezés. Legyetek részesei Ti is a kollégium közösségi életének!

Drozdik Evelin

KOLISOK(K)

Ki Mit Tud 2017

Apjok Nikolett és Gomkötő Bence érdeme az idej, a hagyományokhoz méltóan ünnepélyes és színvonalas Ki mit tud létrejött. A napokig, hetekig tartó készülődés eredményeképpen április 4-én 16 produkció fiatal művészei álltak színpadra, akiknek teljesítményét a szakmai zsűri mellett a lelkes és a nagytermet idén is megtöltő közönség értékelhette.

Az egyes számokat olyan tapasztalt, kommunikációban és kollégiumi életben jártas „motorosok” konferálták fel, mint Drozdik Evelin és Csenki Gergely, akiknek megszokott eleganciája már önmagában emelte az est fényét, a hangminőségért pedig Dzsí és Kis Zoll feleltek.

A vers kategóriában többen is saját szerzeménnyel remekeltek. Mihalik Boglárka érzelmei és tapasztalatai elevenedtek meg *A viharban*, Szalai Ildikó *A szél* című versét pedig Pinczés Zsuzsi hangja és gesztusai tették még érzékletesebbé. Németh Kornél és Béla Bálint összetéveszthetetlen stílusukkal és előadómódjukkal nyűgözték le a kö-

zönséget, természetesen szintén saját művükkel. Minden évben várjuk Nagy Noémi *Romhányiját*, amely idén az eddiginél is nagyobb sikert aratott. A vers kategória első helyezettje Böröc Renáta lett a *Madarakkal*. Az elragadóan hatásos előadást Régerné Németh Beáta, a zsűri vers kategóriájáért felelős tagja méltatta.

Az egyéni ének kategória egyik legismertebb mórás képviselőjével, Nagy Bernadett zsűritaggal szemben idén Mohai Aletta és Ötvös Dávid foglaltak helyet a színpadon. Dávid virtuóz táncelemekkel is fűszerezett *Votre Toast*-ját szájta nézte a publikum, Berni pedig a Dávid számára egyik legtesthezállobb műfajnak nevezte az operát. A kategória győztese végül Aletta lett, aki tematikus népdalcsokrának kislányosan bájos, mégis érett és profi tálalásával győzhette meg a zsűrit.

Négy csoportos énekes produkció színesítette a palettát, amelyen olyan formációk is helyet kaptak, mint a sokak által már ismert, a publikum szimpátiáját gyakran elnyerő csapat, a *Real9esszoba*, amely acapellájával a közön-

KOLISOK(K)

ségdíjig énekelte magát. Kiss Dórárt először láttuk színpadon énekelni az *Eternal flame* című lírával és Ötvös Dávid kíséretével, megható pillanatokat átélve. Minden esetben megérinti a közönséget, ha egy testvérpár áll színpadra, pláne akkor, ha lakótársainkból alakul egy ilyen formáció. Erdős Kata és Erdős Réka a *Last Song for Your Heart-tal* szálltak a ringbe. A zsűri, és annak csoportos zenei produkciókért felelős tagja, Vetráb Mercedes Rapavi Rebekát és kísérelőjét, Béla Bálintot hirdette ki győztesként, bizonyára a lenyűgöző *exeik és oh-ik* miatt.

A sokoldalú táncos kategória első fellépője a Pavlicz Ági vezette Társastánc Öntevékeny Csoportból erre az alkalomra alakult *Suhan-Go* együttes volt, akik nemcsak lépéseiket illetően fejlődtek hatalmasat, de lát-

ványos emeléseikkel is elkápráztatták a nagydíjazottat. Börscsök Péter *iso choreo*-jának kidolgozott és aprólékos mozdulatai a közönségtől is nagymértékű koncentrációt kívántak, ami senkinek nem is esett nehezebbre a koreográfia láttán. Pribojszki Hédi már a sokadik műfajban jeleskedett „hip-hop pillanataival”, de a saját bevallása szerint még nagyobb kedvence a hastánc, amit Árgyelán János, táncért felelős zsűritag és társai is így észleltek, hiszen neki adták a kategória első helyezette címet, amivel az elismerés mellett – ahogyan a többi résztvevőnek is – egy, a mórás ajándéktárgyak között újdonságként megjelent szuper kulcstartó is járt.

A Móra Ferenc Hallgatói Egyesület jóvoltából az est végén szervezők és fellépők együtt

kocinthatnak, beszélhették meg az előadások kulisszatitkait, majd közösen fogyaszthatták el a szépséges „Ki Mit Tud” tortát.

Vass Viktória

KOLISOK(K)

Kollégiumok Sportnapja 2017

Áprilisban került sor a Herman Ottó és a Károlyi Kollégiumok közös sportnapjára amelyen a Móra Ferenc Szakkollégium idén is eredményesen képviselte magát.

Kollégistáink kitartásával ismét öregbítették intézményünk jó hírnevét, mindenki jól érezte magát, a többség pedig már alig várja, hogy jövőre ismét bizonyíthassunk.

Gombkötő Bence

Az eseményen a szegedi kollégiumok futball, kidobós, röplabda, sakk és póker versenyszámokban mérhették össze erejüket. A nap elején még úgy tűnt, hogy eső mossa el a rendezvényt, de fokozatosan kisütött a nap, és megjelentek a lelkes egyetemisták a Herman műfüves pályáján. Mi, „Mórások” igyekeztünk minden sportágban a legjobb

ban teljesíteni, persze azért nem mindenhol mi arattuk le a babérokat.

Kidobósban utolsók lettünk, röplabdában utolsó előttiek, viszont **fociban sikerült elhoznunk az első helyet.** Ami az egyéni versenyszámokat illeti, **Nagy Noémi sakkban, Janzen Christian pedig pókerben szerezte meg a második helyet.**

ÖNTEVÉKENY CSOPORTOK

Hollywood-i élet a koliban

A magasföldszinti, filmplakátokkal körbeölelt ajtó mögött már hosszú évek óta – a VHS-ek korában is jelen volt – várja kollégiumunk lakóit a stúdió. A hozzá kapcsolódó öntevékeny csoport tagjai többek között folyamatosan bővülő filmes kínálattal várják a kollégistákat.

A stúdió rendelkezik a filmes műfajok széles skálájával, így a művészfilmeket kedvelők, a horrorfilmrajongók, a vígjátékok szerelmesei, az örök gyerekek, azaz a mesénézők, a sci-fi vagy a thriller fanok, stb. is kedvükre válogathatnak. Az öntevékeny csoport feladatai közé tartozik a filmes repertóár folyamatos bővítése, a filmes adatbázis frissítése és a filmes programok szervezése, valamint lebonyolítása. A polcokon olyan régi és új klasszikusokat is megtalálhatnak a lakók, mint a Keresztapa-sorozat részei, a Harry Potter-széria tagjai, de például a Disney remekei - köztük a Jégvárás is - jelen vannak. Ha konkrét tervvel érkezel, akkor nyugodtan meg lehet kérdezni az éppen aktuális ügyeletest a kívánt filmről, ő pedig kikeresi a katalógusból a megfelelő DVD-t, de nyugodtan lehet böngészni a polcokon is. Egy internetnélküli fázós délutánon, vagy a mostani tikkasztó hőségben egy vizsga után ideális program lehet a mozizás.

Hogy hogyan vehető igénybe a kölcsönzési szolgáltatás? Hétfőtől csütörtökig, esténként stúdióügyelet tartanak (Figyeld a Facebook csoportot és a hangost!), amikor 200 forintos kaució ellenében há-

rom napra lehet DVD-t kölcsönözni. Természetesen hosszabbítható is a kölcsönzési idő, és amennyiben időben visszakérül a lemez, a letéti összeget visszakapja a filmes hallgató. Ellenkező esetben a stúdiónál marad az összeg és új filmek beszerzésére fordítható. Én már hozzájárultam ehhez ☺, de ha ti elkerülnétek helyzetet, inkább jelezetek személyesen vagy Facebook-on, hogy lemennétek néhány percre a stúdióba.

A filmkölcsönzés mellett ügyeleti időben ingyenesen vehető igénybe a kollégiumi scanner, ami nagyon jól jött például a szociális helyzetfelmérő űrlap kitöltése során (Csak egy pendrive legyen kéznél!)

Mint már említettem, a stúdiók különböző programokkal is kedvesnek a kollégiumi közösségnek: ilyen például a több műfajt és korszakot megidéző 24 órás filmmaraton tavasszal a Kék teremben, ahol a szervezők a legkitartóbbat ajándék mozijeggyel lepik meg, de minden lelkes mozizó kap popcorn is. A stúdiók képviseltették magukat az Öntevékeny Csoportok Éjszakáján is. Az őszi megnyitó során Bea beszélt az ügyeletről és a kölcsönzés menetéről, majd a Kék teremben filmzenéket és film-

jeleneteket ismerhettek fel a játszani vágyók, akik totó keretében is tesztelhették tudásukat, és kideríthették, mi is volt az a „Maci a málnásban”.

Aki eddig inkább interneten filmezett, az is jobban jár, ha lemegy a magasföldszintre és besétál a stúdióba, ugyanis szinte biztos, hogy megtalálja a számára legkedvesebb DVD-t, ráadásul kiváló minőségben. Ha scannelnétek, akkor is keressétek az öntevékeny csoport tagjait, akik segítőkészen állnak rendelkezésetekre.

A stúdiók névsora:

György Máté

Horváth Zsolt

Régert Attila

Régerné Németh Beáta

Szász Dávid

Szegedi Eszter

Beugró: Szilágyi György

Paudits Noémi

ÖNTEVÉKENY CSOPORTOK

A Stúdió DVD-tára az alábbi filmekkel bővült 2017 nyarán

1.	A londoni férfi	francia-német-magyar-angol filmdráma	132 perc	2007
2.	A nagy fal	magyarul beszélő, amerikai-kínai akcióthriller	94 perc	2016
3.	A szoba	feliratos, ír-kanadai filmdráma	118 perc	2015
4.	A visszatérő	feliratos, amerikai kalandfilm	151 perc	2015
5.	Arrival	feliratos, amerikai sci-fi	116 perc	2016
6.	Az emlékek óre	magyarul beszélő, amerikai sci-fi	97 perc	2014
7.	Birdman avagy a mellőzés meglepő ereje	magyarul beszélő, amerikai vígjáték	119 perc	2014
8.	Gondolj rám	magyar játékfilm	103 perc	2016
9.	Hamlet	magyarul beszélő, amerikai-angol-francia-spanyol filmdráma	130 perc	1990
10.	Kémek hídja	magyarul beszélő, amerikai dráma	142 perc	2015
11.	Kódjátzsma	magyarul beszélő, angol-amerikai életrajzi dráma	114 perc	2014
12.	Lilil Marleen	magyarul beszélő, NSZK filmdráma	116 perc	1981
13.	Saul fia	feliratos, magyar filmdráma	107 perc	2015
14.	Spotlight-Egy nyomozás részletei	feliratos, amerikai thriller	128 perc	2015
15.	Star Wars, A birodalom visszavág	magyarul beszélő, amerikai sci-fi kalandfilm	124 perc	1980
16.	Star Wars, A jedi visszatér	magyarul beszélő, amerikai sci-fi kalandfilm	134 perc	1983
17.	Star Wars, A klónok támadása	magyarul beszélő, amerikai sci-fi kalandfilm	142 perc	2002
18.	Star Wars, A SITH-ek bosszúja	magyarul beszélő, amerikai sci-fi kalandfilm	143 perc	2005
19.	Star Wars, Baljós árnyak	magyarul beszélő, amerikai sci-fi kalandfilm	136 perc	1999
20.	Star Wars, Egy új remény	magyarul beszélő, amerikai sci-fi kalandfilm	125 perc	1977
21.	Star Wars: Az ébredő erő	magyarul beszélő, amerikai sci-fi kalandfilm	136 perc	2015
22.	Szép napok	magyar filmdráma	83 perc	2002
23.	Szexvideó	amerikai vígjáték	90 perc	2014
24.	The Extra	ausztrál film	96 perc	2005
25.	Zsivány egyes Egy Star Wars Történet	magyarul beszélő, amerikai sci-fi	133 perc	2016

KOLISOK(K)

„Mátyásnak Tüköre - táncjáték egy felvonásban”

A szegedi Délikert Táncegyüttes és a kiskunfélegyházi Padkaporos Táncegyüttes műsora Kárpátalján.

2017. április 21-22-én a szegedi Délikert Táncegyüttes és a kiskunfélegyházi Padkaporos Táncegyüttes Kárpátaljára látogatott, hogy bemutassa történelmi táncjátékát Beregszász és Munkács magyar közönségének. Az utazás a Petőfi Program keretein belül valósult meg, ugyanis táncegyüttesünk vezetője (Délikert), Simoncsics Pál a 2016-17-es tanévben ösztöndíjasként, az ungvári járásban teljesített néptáncpedagógusi szolgálatot.

Délikertes beszámoló nem maradhat el a „Mórák különítmény” tagjainak felsorolása nélkül. Tehát a produkcióban kolis résztvevők voltak: Papp Máté (alias ifjú Corvin Mátyás), Apjok Vivien (mint az ármánykodást jelképező hollók főnöke), Radóc Dávid (a reneszánsz udvar táncosa), illetve Papp Gergely és Takács Gergely (zsoldosok).

A darabban különleges elegyet alkot az „autentikus” néptánc, az érzelemkifejező mozdulatművészet, a rock, a metál, a drum-n-bass, a reneszánsz muzsika, a folklór, a tragédia és a komédia eszköztára.

Témáját tekintve az alkotás igyekszik árnyaltan bemutatni Corvin Mátyás uralkodását, illetve fiának, Corvin Jánosnak (Szíjjártó Ábel) szerepét, mely a háborúkkal és konfliktusokkal

terhelt időszakban bonyolította a bel- és külpolitikai helyzetet.

A darab vezérfonalát az idős király (Hell István) monológjai, narrációja -illetve beszélgetése Corvin Jánossal- képezik. Mátyás, mintegy elmélázva életén és tettein, igyekszik tanítani fiát, hogy az uralkodás fonákosságainak láttatásán keresztül trónörökös, majd királyt nevelhessen belőle. Kiemelkedő szerepet kap még a királyi udvaron belüli cselszövés, melynek fő alakjai a király korábbi tanítómesterei, akik „nem ilyen lovat akartak”, vagyis elégedetlenek Mátyás kormány-

KOLISOK(K)

ségi ukrán szeszekre); mindkét közönség a legjobb fajtából való volt, kettejük közül mégis kiemelkedett a munkácsi.

Az előadás (ha minden jól megy) megtekinthető lesz 2017. július 15-én Szeged-Szentmihályon, a Művelődési Ház udvarán (akit érdekel, tudni fog róla).

Takács Gergely „Taki”

zati stratégiájával: Szapolyai Imre (Simoncsics Pál), Janus Pannonius (Szalárdy Levente, aki mellesleg a darab zeneszerzője) és Vitéz János (Simoncsics Dániel). Ezen kívül fontos egységként (két-séggként) jelenik meg Mátyás első házassága és törvénytelen kapcsolata gyermeke anyjával: kényszerfrigy Podjebrád Katalin (Mikus Rebeka) cseh királynnyal, illetve szerelme Edelpeck Borbálával (Simoncsics Sára), akit bizonyos történelmi források a király ágyasaként mutatnak be.

A dramaturgia (dramaturg: Hell Nikolett) mellett a táncos betétek eseményeket kísérik, hangulatokat igyekeznek megjeleníteni, a mozgás önmagáért is való esztétikája mellett. A zene sok esetben nem kíséretként, hanem az adott történés fő kifejező eszközeként segíti a néző számára a befogadást, a cselekmény megértését.

Hatalmas élmény volt ez a turné minden fáradság és nélkülözés ellenére (amíg ugyanis a két előadás le nem ment, rá sem nézhettünk az olcsó, de minő-

A szegedi Délikert Néptáncgyűttes és a Félégyházi Táncszínház táncosai bemutatják a

Mátyásnak tüköre

című egyfelvonásos táncjátékot!

Helyszín:
Móricz Zsigmond Művelődési Ház
Szeged-Szentmihály, Kapisztrán út 50
Időpont:
2017. július 15. (szombat) 21.00
Belépőjegy ára: 2000 Ft

Szereplők:

MÁTYÁS - Papp Máté
IDÓS MÁTYÁS - Hell István
CORVIN JÁNOS - Szijjártó Ábel
VITÉZ JÁNOS - Simoncsics Dániel
JANNUS PANNONIUS - Szalárdy Levente
SZAPOLYAI IMRE - Simoncsics Pál
UDVARI BOLOND - Balogh Zsolt
PODEBRAD KATALIN - Mikus Rebeka
PAP - Csicsai Antal
EDELPECK BORBÁLA - Simoncsics Sára

Szövegíró - Hell István
Zeneszerző - Szalárdy Levente
Dramaturg - Hell Nikolett
Rendező koreográfus - Simoncsics Pál

Támogatók: REFORMÁCIÓS EMLÉKBIZOTTSÁG

ÍGY ÉLTÜNK MI

4. rész

Múltidéző szemelvények a volt- és régi kollégisták visszaemlékezéseiből

Sorozatunkban igyekszünk bepillantást nyújtani a múlt kollégistáinak hétköznapjaiba. A MóraNyúz lapjain újra megelevenednek az emlékek, az élmények és azok az „életvezetési stratégiák”, melyek tanulságul és élvezetes olvasmányként szolgálhatnak a jelenlegi aktív lakók számára.

A negyedik részben Takács P. István visszaemlékezéseiből olvashattok részleteket a '90-es évekből. Az írások teljes egészében megtalálhatók a „Nemzedékről nemzedékre – 40 éves a Móra Kollégium”, illetve „A mórás szellem nyomában – 50 éves a Móra Ferenc Szakkollégium” című kiadványokban.

Takács P. István közgazdász-programozó szakon végzett a JATE TTIK-n. Mórásként számos más szervezői tevékenység mellett az ő nevéhez fűződik a stúdió kialakítása, ahol már végzésekor is kétszáz kazettából álló videotárat számlálhattunk. Ha a „mórás foci” kerül szóba, kihagyhatatlan Pisti neve, hiszen Kovács Attilával karöltve ő hozta létre a kollégium lányfoci csapatát, később pedig tagja volt a legendás, természetesen mórásokból álló Phallosz Athénének, amely húzónévnek számított az egyetemi focibajnokságokon.

Pisti legutóbb 2017 tavaszán látogatott el hozzánk az „Ecollégium – Mórások az üzleti életben” sorozat keretein belül. A kollégisták érdeklődve hallgatták az IT szakember inspiráló élettörténetét, amelynek mórás éveiből tehát itt is adunk egy kis ízelítőt:

Takács P. István

1989 őszén, amikor az ország is hatalmas változásokon ment keresztül, jómagam ezt duplán éltem át, mivel a családi fészket a Móra kollégium 1-esszobájára cseréltem – a kollégium egyik oldala (Kovács Attila mostani igazgató úrral az élen) híres volt rendszerváltó nézeteiről. Az én szobámban lakott többek között Dominek Zsolt, a kollégium egyik üdvöskéje, aki mellett

elsőévesen krampusz lehettem Mikuláskor, vagy Engelbrecht László, aki bevezetett az alternatív zenei kultúra világába. Az első év lassú akklimatizációjának végén Nelli néniék még a következő évi kollégiumi gólyatábor szervezői közé is meghívtak, ami elindította igazi aktivitásomat a Mórában.

Ebben az évben leggyorsabban az Ady téri focibajnokságban találtam meg helye-

met, ahol az édesapámmal kezdődő „Jó tanuló, jó sportoló” névsorát csodálva hamar több A ligás csapatba is bekerültem, ahol főleg csoport- és évfolyamtársak, volt katonatársak vagy barátok alkották a gárdákat. A lányokban túl erős kollégiumi ivararány ellenére rengeteg csapatban volt mórás, de együtt csak a kollégium mögötti pályán játszottunk esténként, különösen VB-k és EB-k idején, a tévés

ÍGY ÉLTÜNK MI

meccsek között bizonyítottuk magunknak, hogy ha futballtudásunk nincs is azon a szinten, de lelkesedésünk és összehozottságunk megközelíti a nagyokét.

Kovács Attilával még a kollégium lány focicsapatát is megalapítottuk, és rendszeres összetartásokon próbáltuk fejleszteni játéktudásukat. Ez számomra olyan személyes sikerrel is járt, hogy az egyik mérkőzés eredményeként ismerkedtem meg későbbi feleségemmel.

A második és harmadik évemben először Motyovszky „Motyó” György, majd Kovács Attila végzésekor Gugenheim „Gugi” László érkezésével az 1-es szoba és a kollégiumi fociélet is új irányt vett. Őket karolta fel öreg rókaként Antics „Zerge”, és kárpátaljai kollégista évfolyamtársaival együtt megalakították a Phallosz Athénét, amely szinte kizárólag mórásokból állt, és innentől hosszú éveken át meghatározó és fair play-ben élen járó csapata lett az egyetemi bajnokságnak.

De az élet nem csupán a fociból állt. Első évem végén a kol-

légiumban még nem volt igazi videótár, a kazetták száma alig érte el tíz darabot. Az elsők a romániai rendszerváltás tévéből videokazettára rögzített eseményei szerepeltek, de a többi között is túlsúlyban voltak a dokumentumfilmek. Ekkor a város bölcsész társadalmának esztétikai épülését a havonta rendezett Móra-művész Filmklub biztosította, amely ugyan a következő években is megőrizte jelentőségét, a kollégiumi videókultúra terjedésével azonban egyre többen hoztak, vagy kölcsönöztek különféle filmeket. Ebben az időszakban alakítottunk ki Szentgyörgyi Szilárd évfolyamtársammal a stúdiót, ahová azokat az audioeszközöket helyeztük, amelyeket a koleszbulikon kívül másra soha nem használt senki. Aztán ez a stúdió hamarosan átvette, és kezdte továbbfejleszteni a videótárat is.

Folyamatos kihívást jelentett a divatos kommersz és a művészfilm-kultúra közötti aranyközépút megtalálása, amely mellett, hogy hű marad a nagyrészen továbbra is domináns bölcsész-kollégiumi szellemhez, mégis a széles körű érdeklődéssel bíró kollégista-

társadalom kívánalmait is ki tudja elégíteni. Azokban az években az erősen korlátozott pénzügyi források is nehezítették a dolgunkat, továbbá nemigen lehetett hozzájutni az országban igényes videofilmekhez sem tékában, pláne nem árusítóhelyeken. Fő forrásként így főleg a televízió állt rendelkezésünkre, ami akkoriban sem szolgált kimeríthetetlen forrással.

Nagy lendületet adott a kollégiumi videotéka fejlesztéséhez, amikor pályázati úton a filmgyárból sikerült megszereznünk kb. 30-40 klasszikus filmet, műsoros kazettán. Később forrásként szolgáltak a filmek kölcsönzésekor letétbe helyezett jelképes összegek, melyeket visszatartottunk, ha nem időben hozták vissza a hallgatók a kazettákat. Az így képződött bevétel persze legfeljebb üres kazetták vásárlására volt elég.

Visszagondolva nagyon sajnálom, hogy kollégiumi éveimben nem érhettem meg az Odeon boltok és a DVD-k megjelenését, melyek a tár exponenciális növekedését tették volna lehetővé. Ám végzésemtől így is több mint kétszáz kazettából álló videótár állt össze, s ahogy későbbi látogatásaimkor meggyőződhettem róla, azóta is folyamatosan növekszik, vagyis jó kezekben van.

*Összeállította:
Vass Viktória*

MORGILLA

King Wagen és a „Béke, Szeretet, Metál” életérzés

A MóraNyúz ezen számában minden idei Morgilla jelöltet megkerestünk azonos kérdésekkel, hogy megtudjuk, milyen volt a rendezvényt egy jelölt szemével átélni. Elsőként a Morgillát, Szekeres Tamást kérdeztük.

Mi volt az idei Morgillán a kedvenc feladatod?

Nehéz lenne egy feladatot kiemelni, számos kiváló ötlet pattant ki idén is a szervezők fejéből, nem kicsit dolgoztattak meg minket egy-egy jó kis feladattal, amit mi természetesen végtelenül élveztünk, még ha véletlenül az ellenkezőjét is állítottuk. Ha mindenképp muszáj egy feladatot kiemelnem, akkor az örök szívem csücskét, a filmet említeném, amelyet hagyományos feladatként mindig hatalmas készülődés előz meg, és pont emiatt szerintem a film az, amely leginkább megmutatja egy csapat igazi virtusát, illetve meglepő módon az identitását, mert az a feladat. A filmnél ritkábbak - de nem kizártak - az ad hoc megoldások, mint mondjuk egy villámfeladatnál vagy egy szellemi vetélkedőn, esetleg sportnapon kialakuló „csinálja meg gyorsan, aki itt van” helyzetek,

hanem hosszas - nagyon hosszú, tényleg nagyon-nagyon hosszú - munkával lehet megteremteni valami maradandót, mert a film az, ami tényleg megmarad és évekkel később is vissza lehet nézni és az alapján fel lehet eleveníteni a teljes Morgilla-élményt. Számomra az idei Morgillán ez hatványozottan igaz volt, mert a viking filmre a saját gyermekemként tekintettem, és nagyon büszke vagyok egyrészt magára az alkotásra, másrészt pedig mindenkire, aki részt vett az elkészítésében. Minden pillanatát imádom a filmünknek, és sokadik, de közel sem az utolsó megnézésre is megkönnyezem a zárójelenetet.

Mit hiányoltál?

MÉG TÖBB SZESZT! Na jó, azt azért nem. Vagy talán mégis, abban a formában, hogy idén

is megvolt a mászkálós előfeladat a geokecsing (Külön kérésre kell így leírni.) képében, azonban az utóbbi években a mászkálós feladatot többször is sikerült hatékonyan összekötni az intézményesített kocsmázással, ami idén kimaradt. Nem mintha most nem ittunk volna, csak jól jött volna megint a kifogás, hogy „csak azért megyünk be minden kocsmába, mert ez a feladat”.

Mi volt a legemlékezetesebb pillanat?

„Emlékezetes, de felidézhetetlen este volt” – így írt le egyszer egy jól sikerült tanyabulit egy régi cimborám, de úgy érzem, hogy a Morgillára is érvényes ez a mondás, csak az estét ki kell cserélnünk négy napra. A Morgilla definíciójaként hallottam már azt, hogy ez nem egy esemény, hanem egy életérzés. Ez talán a leghelytállóbb, mivel nemcsak egy végigvedelt, akarom mondani kulturált értelmiségi-palántához méltón eltöltött rendezvényről van itt szó, hanem egy több hónapos - esetemben évekre rúgó - fokozott lelkiállapotról, ami végül egy rendkívüli, feledhetetlen, mégis felidézhetetlen élménycunamiba torkollik, és

MORGILLA

a napok, események, történések egy furcsa masszává állnak össze az ember fejében, amire utólag azt mondjuk: „Kib*szott nagy volt ez a Morgilla.” Hogy a kérdésre is válaszoljak, a saját csúcspontomként a Csöcs-vihar-playback-et emelném ki.

Ismertél meg új embereket? Kik voltak ők?

Most mondjak neveket? Nem fogok. Egyébként az volt idén a tapasztalatom, hogy bár a Morgilla mindig magában hordozza a nagy egymásra találásokat bármilyen tekintetben, mégis jelöltként mintha kicsit hátrányból indulna az ember, mert igencsak tudják, hogy ki vagy. Persze ettől függetlenül számos nagyon jó embert megismertem, és - a lényegi válaszadást kikerülve - csak leírok egy nevet, Csekő Ricsi csapatával való összeolvadásunk egy hatalmas élményt jelentett a számomra ezen a téren, nem kevés nagyon lelkes és ügyes emberrel gazdagodott a viking csapat. Ezúton is szeretném újra megköszönni Csekő Úrnak a nemes áldozatot!

Ha nem indítottál volna saját csapatot, és egy másik jelölt mögé kellett volna beállnod, kit választottál volna, és miért?

Egyszer már szembesültem ezzel a kérdéssel, de akkor Ricsi megmentett a választól. Amikor a kalapból húzás és az UNO által Fortuna meghozta kegyetlen döntését, akkor szembesültem igazából azzal,

hogy hiába a jelölt a „főnök”, illetve a végső döntések meghozója, az egész Morgilla mégis a csapatról, a közösségről szól, mert nem a jelöltségért folyó verseny rosszul eső eredményét volt igazán nehéz elfogadni, hanem ezt közölni a csapattagokkal. Akkor nem tudtam választ adni erre a kérdésre, most se tudnék – épp ezért minden tiszteletem Csekő Ricsié, mert ő úgy hozta meg a döntését, hogy nem volt rákényszerítve. Mindhárom jelöltársam kiváló ember, megérdemlik a dicséretet, de ettől függetlenül, ha tényleg nem indulhattam volna, valószínűleg szélnek eresztettem volna a viking csapatot, hogy mindenki döntsön saját belátása szerint, én pedig az öregekkel végigvedtem, akarom mondani kulturált értelmiségipalántához méltón kívülről végignéztem volna a rendezvényt, és örültem volna annak, hogy nem kell szombat délelőtt azon agyalnom, hogy mégis mikor ért véget számomra a péntek esti buli. Lehet, hogy a film elkészítésének erejéig csak azért is egyben tartottam volna a vikingeket, még ha versenyen kívül is, hiszen akkor még 15 perces időkorlát se lett volna.

Volt-e olyan előfeladat, amire nem jutott elég időtok? Ha igen, akkor melyik volt az?

Valójában egyik előfeladatra se jutott annyi idő, amennyit szerettünk volna, már csak

azért sem, mert a pajzsok és fegyverek kartonból való elkészítése jóval több időt vett igénybe, mint vártuk. Ennek ellenére hatalmas teljesítményt vitt véghez a viking csapat, álmatlan éjszakák egész sora ment bele a kampányba, a társasjátékba, a képregénybe meg többi dologba. Hiába tették színesebbé az utolsó pillanatokot olyan finomságok, mint a rossz nyomtató és hasonlók, végül csak megoldottunk mindent időben, ráadásul az összes feladatot minőségi módon hozták össze a drága vikingjeim, akiknek ezúton is üzenem, hogy kib*szott büszke vagyok rájuk és k*rvára imádom őket.

King Wagen ezen kívül még annyit kíván üzeni az olvasóknak, hogy:

Béke. Szeretet. Metál.

MORGILLA

Kalinka és miegymás

Az orosz maffia beavatkozásával egyre nagyobb sikereket elérő kék csapat jelöltjének, azaz Török Bencének sem sikerült elmenekülnie kérdéseink elől.

Mi volt az idei Morgillán a kedvenc feladatod?

Régóta szerettem volna kipróbálni magam a Forma 1-ben, jelöltként most ez megadott. Egyébként szinte minden feladat tetszett, és élveztem őket. Ha ki kellene emelnem egyet, akkor a Geocachinget mondanám. Az elején sokat szidtuk, hogy milyen hülye feladat, de a végére jó buli volt mindenfelé járni a városban és fotózkodni, s igencsak csapatépítő jellegűnek bizonyult.

Mit hiányoltál?

Én leginkább az e-sportos csapatversenyt hiányoltam a kolimpiáról és a street ball-t a sportnapról.

Mi volt a legemlékezetesebb pillanat?

Az egész Morgilla, kivéve pár óra hajnali bulizást :D Viszont az a - még abban a nem túl józan állapotomban történt - momentum megmaradt, amikor a tornateremben szólt a Kalinka és nem csak az én csapatom, hanem úgy kollektíve mindenki suttogva énekel vagy legalább dúdolgat a zenére. Ha nem is tartott sokáig, ez mindenképp felejthetetlen élmény a számomra.

Ismertél meg új embereket? Kik voltak ők?

Persze, sőt csapaton belül is akadnak olyan emberkék, akikről előzőleg nem is biztos, hogy tudtam volna, hogy egyáltalán kolisok... utána pedig a legaktívabbak közé kerültek a csapatban. Szerintem általánosságban is ez az egyik ok, amiért érde-

mes megszervezni és részt venni a Morgillán. Konkrét neveket most nem említenék, de biztosan 10 felett lenne a létszám.

Ha nem indítottál volna saját csapatot, és egy másik jelölt mögé kellett volna beállnod, kit választottál volna, és miért?

Szekér, és legfőképpen azért, mert hatalmas kedvenc nálam a témájukhoz alapot adó Vikingek sorozat.

Volt-e olyan előfeladat, amire nem jutott elég időtok? Ha igen, akkor melyik volt az?

Alapvetően mindennel sikerült elkészülnünk, köszönhetően a csapattagok lelkes munkájának. Viszont lehetett volna több idő rájuk, voltak hajnalba nyúló hímzések, rajzolgatások, a filmvágásról nem is beszélve: vetítés előtt 40 perccel lettünk készen, ha jól emlékszem.

MORGILLA

A többszörös „pucérmaraton-győztes” diákszövetség-elnök találkozása a Morgillával

A következő interjúalanyunk, mint az a címből is remélem kiderült, a lila csapat feje, Wolf Máté.

Mi volt az idei Morgillán a kedvenc feladatod?

A lip syncing feladat nagyon tetszett, szerintem nagyon feldobta a karaoke estét, meg mindenki elég király dolgokat művelt, a későbbiekre is megtartanám a szervezők helyében.

Mit hiányoltál?

Egy nagy, közös Morgilla-fotó, mint tavaly (a koli körbeérés nem igazán számít ugye), mert azért az mégis csak szép emlék minden résztvevőnek.

Mi volt a legemlékezetesebb pillanat?

Abból volt jó pár, néhányat nem is vállalnék fel az újság hasábjain... de talán az első, bár nem tűnhet nagy számnak, amikor nem zökkenő-

mentesen, de levetítették a filmünket, és volt egy naplementés-drónos jelenet, amikor hárman fekszünk a fűben, és a kamera eltávolodik jó magasra. Akkor mindenki éljenzett (nyilván örültek, végre vége a filmnek), és a jelenettel együtt ez annyira katartikus érzés volt, hogy akkor éreztem először minden kétség nélkül, hogy megérte bevállalni ezt az egészet.

Ha nem indítottál volna saját csapatot, és egy másik jelölt mögé kellett volna beállnod, kit választottál volna, és miért?

Valószínűleg Szekér csapatát, mert a tavalyi Oszci-csapat másik része nála volt, és a viking témával nagyon el is csípték a hangulatot. Meg nyilván szívesen rohagáltam volna papírpajzzsal és karddal a városban.

Volt-e olyan előfeladat, amire nem jutott elég időtok? Ha igen, akkor melyik volt az?

Az összes? Viccet félretéve, a film-klip meglepően simán lement, a geocachinggel voltak inkább gondok, mert a csapat egyik része a tavaszi szünetben nem volt itt, aki igen, az meg dolgozott, úgyhogy nehéz volt értelmes időpontot találni, de ahhoz képest büszke vagyok a teljesítményünkre. Talán még a hímzés volt húzósabb, de Liliék végül megoldották.

Ismertél meg új embereket? Kik voltak ők?

Vicces, de kapásból a két Benecét is, akikkel előtte csak amolyan köszönőviszonyban voltunk, is a csapatban is akadtak ilyenek néhányan, főként lányok közül. A többi csapat tagjai közül is sokakkal születtek jó közös pillanataink.

MORGILLA

Interjú a Morgilla hőseinek vezetőjével

A Móra hősképző tanoncai mindent megtettek azért, hogy a Morgilla rendjét semmi ne borítsa fel.

Mi volt az idei Morgillán a kedvenc feladatod?

Igazán nehéz egyet kiemelni a sok közül, én mégis talán a jelöltek beöltözős karaokejára mondanám, hogy a kedvencem volt; egy új és jópofa feladat, amit mindenki csapattól függetlenül egyformán tudott élvezni, és ami mindenkét megmosolyogtatott. Szerintem még sokáig megmaradnak ezek a produkciók a köztudatban, és ha nem is pont ebben a formában, de valami hasonló koncepciójú feladatot szívesen látnék újra egy elkövetkezendő Morgillán. Számomra egyébként a másik két dobogós a jelöltismereti kvíz és a „harisnyafej” voltak. Bízatom azokat, akik gondolkoznak jövőre a szervezésben, hogy találjanak ki új és hasonlóan megmosolyogtató dolgokat.

Mit hiányoltál?

Az Activity féle feladatokat hiányoltuk a szellemi vetéldőn, habár voltak mulatságos számok, mint például a fizikus feladványok. A szelleminek főleg az eleje volt nagyon száraz és demotiváló, amit sajnós nálunk a csapatlétszám folyamatos csökkenése is mutatott az idő múlásával. Szerintem szükség lett volna az Activity típusú feladatra, hogy kicsit feldobja az embereket, és alkalomadtán ne vessünk egy jót. Talán míg élek nem fogom elfelejteni a két évvel ezelőtti Morgilláról az Egri nők és a Szabadság vezetni a népet című festmények élőszereplős bemutatását vagy az ultrabéna Paintes rajzokat, amelyek olyan gányak szoktak lenni, hogy már jónak minősülnek. Ezeket a mai napig fel szoktuk emlegetni a nosztalgizások

közepette, de az idei szellemiről szerintem nem fog sok minden megmaradni két év múlva, a Tacoma hídon kívül.

Mi volt a legemlékezetesebb pillanat?

Elég nehéz egy pillanatot kiragadni, mert az egész Morgilla egy ingerhalmaz, a programsozozat minden perce emlékezetes. Ha nagyon keresni akarok egy kiemelkedően emlékezetes pontot, akkor az talán a csapatom random konyhabulija volt. Önkényesen kijelentem, hogy a fiaim és lányaim büszkélkedhettek a legállatabb és leghangosabb jelzőkkel.

Ismertél meg új embereket? Kik voltak ők?

Szerintem ez nem egy jelöltnek való kérdés. Túlságosan sok új embert nem ismertem meg, viszont a már ismert emberekkel csapaton kívül és belül is jobban elmélyült a kapcsolatam. Élveztem a velük eltöltött összes percet.

Ha nem indítottál volna saját csapatot, és egy másik jelölt mögé kellett volna beállnod, kit választottál volna, és miért?

Erre a kérdésre nincs konkrét válasz. Készültem az indulásra, igaz az ötindulós mizéria közepette egyszer-kétszer meginogott a hitem, viszont az első

MORGILLA

csapatgyűlésünkön a csapat kiállt mellettem, biztosítottak a támogatásukról - Köszönök mindent drága csapatom! -, és létszámában is jól szerepeltünk. Ezután úgy álltam a dologhoz, hogy nem lépünk vissza, amennyiben a kiszavazáson nem léptetnek vissza, nincs B opció. Nem gondoltunk arra, hogy nem sikerül indulni, nem volt szó arról, hogy mi lesz, ha visszaléptetnek. Nem is nagyon merengtünk azon, hogy mi lett volna, ha... egyszerűen nincs értelme. Lett volna valami, számomra minden csapat szimpatikus volt, mindenkivel baráti viszonyt ápoltunk. Élveztem a közös munkát a többi jelölttel, bízom benne, hogy az érzés kölcsönös. Mindenki beleadott apait-anyait és mindenki megtalálta a közös hangot a többiekkel.

Volt-e olyan előfeladat, amire nem jutott elég időtok? Ha igen, akkor melyik volt az?

Visszagondolva nem volt sok

gond az előfeladatokkal, a rövid idő ellenére mindennel szépen haladtunk és rohanás nélkül, időre elkészültünk. Amivel probléma volt, az a film, viszont igazából csak a tavaszi szünet hátráltatta a munkát, a csapat zöme - magamat is beleértve - nem tartózkodott sokat Szegeden. Ennek eredményeként sajnos nem tudtuk olyan formában megvalósítani, amilyenben szeretettük volna. Teljesen át lett alakítva, le lett egyszerűsítve. Törölnünk kellett olyan

elemeket, mint például a csata a Ligetben (ez már csak azért is kikerült, mert Szekéréknél is volt hasonló), az elrabolt szerető, a több robbanás, a speedterek, a kitérés több karakterre, a filmvégi 1v1 csata Bettivel stb. Az utolsó vasárnapi forgatáson variáltuk át a végét is, ekkor dőlt el, hogy a film története egy loop, azaz időhurok köré épüljön és legyen egy crossover a többi csapattal. Utóbbi nagyon élveztem, jó volt velük együtt dolgozni, és szerintem jól is áll a filmnek ez az elem. A csapat számára hatalmas csalódás volt, hogy nem tudták levetíteni rendesen, viszont kárpótolt minket a rengeteg pozitív visszajelzés, amit kaptunk az emberektől. A rohanás és a variációk ellenére szerintem elértük vele a célunkat és az utóknak hagytunk egy 1080P-s 60fps csúcsminőségű gyöngyszemet.

A jelölteket kérdezte és az interjúkat összeállította:

Németh Kornél

MORGILLA

Morgilla Odin fél szemével

Mindenek előtt azzal szeretném kezdeni, hogy ez a Morgilla és a győztes csapat nem jöhetett volna létre Csekő Ricsi nagylelkű áldozata nélkül, amit ezúton is szeretnék megköszönni. A csapat majdhogynem végig olajozottan működött, és remek hangulatban teltek mindennapjaink (véletlenül sem ittunk egy kortyot sem!). Néha szembesültünk kisebb-nagyobb nehézségekkel, de végül a csapat minden akadályt leküzdött egy-egy jól felhasznált pajzsfal segítségével. Különösen fontos volt számomra ez a Morgilla, mert egy személyes jó barátom volt a jelölt, akivel már a farsangon elkezdtünk hangolódni a Morgillára, és április végén már nem egymás ellen, hanem vállvetve küzdöttünk. Szekér kiváló jelöltnek bizonyult, figyelemmel kísérte a csapat minden mozdulatát és vasmarokkal uralkodott. A szervezéssel semmi probléma nem adódott az idei rendezvényen, korrekt volt a szervezőbrigád, a feladatok pedig kreatívan sikerültek, aminek külön örültem, például nagyon élveztem a társasjáték elkészítését, a Game Of Morgillát azóta is bőszen használjuk.

Külön örülök annak, hogy a Morgilla legnagyobb presztízzsel rendelkező feladatai, a film, a klip és a bevonulás fenomenálisan sikerült, nem csak nekünk, hanem a többi

csapatnak is, akiknek ezért mindenképp jár az elismerés. A saját csapatunkról pedig az a véleményem, hogy az eddig megélt Morgilláim egyik legjobb csapata, remekül tudott összedolgozni a rutinos banda a fiatalabb generációval. Minden feladatban tudásunk legjavát mutattuk, és néhol még annál is többet. Főleg a reggel kilencig tartó veretésben. Ezúton szeretném megköszönni Dzsínek a remek hangulatú bulikat. Bár a sportnapon alábbhagyott a lendület, de a kötélhúzást a vikingek legvitézebbjei így is behúzták. Szó szerint. Ritkaságszámba ment, hogy a kolimpián jól szerepeltünk, de most itt is gyilkosan jók voltunk. A városi egy nagyon nehéz feladattal indult, amellyel meggyűlt a bajunk, ugyanakkor a teljes Morgilla többi feladatainak eredményei alapján a halandó harcosokat megbecsüléssel

(nagyon sok sörrel) fogadta minden este a Valhalla (vagyis a büfé). Az eredményhirdetést ismét könnyéztatta arccal éltük meg, akik engem ismernek, azok tudják, hogy ez megszokott nálam, de amikor King Abuga átadta koronáját King Wagennek, egy szem sem maradt szárazon. Természetesen ezek csak a boldogság könnyei voltak, semmi egyéb.

Összességében meg voltam elégedve a Morgilla hangulatával, ha egy isten meglátogatja Midgardot, ritkán találkozik ilyen fantasztikus élménnyel, mint azzal, amint a Mórások adnak.

Zsilinkszki „Zsili” Márk

MORGILLA

Oroszosan

Morgilla. Egy szó, amely mindenkinek mást jelent. Valakinek ez a kifejezés semmit nem mond, de nekünk, „Morásoknak” megtelik tartalommal. Gólyaként, amikor ősszel idejöttem, még én sem tudtam mit takar, azonban most, az első Morgillám után, ha megkérdeznék tőlem, hogy mit is jelent nekem, azt mondanám: összetartozást. Van azonban még egy szó, amely hasonlóan sokat jelent számomra, ez pedig a kék. Morgilla alatt büszkén viseltem a kék színt, hiszen azon kívül, hogy a többi csapattól meg tudtak minket különböztetni, számomra új barátságokat, egy új családot hozott.

Február volt, amikor megkérdezték tőlem, akarok-e a Török Bence csapatában lenni a rendezvény alatt. Mondom persze, de fogalmam sincs róla, hogy ki ő. Mire azt felelték, az mindegy, a legjobb fej emberek ebben a csapatban vannak.

Ha jól belegondolok, Bence csapata több mindent is adott. Nélkülük nem ismerhettem volna meg például azt a helyet, ahol 95 forint a nagyfröccs és a csocsó ingyen van. Ez a hely nem más, mint egy klasszikust idézve „Itt vagyunk a Sándor Sörözőben, engem erről a helyről neveztek el 27 évvel ezelőtt a szüleim. Tutajon leveztek a Tiszán Szolnokról Szegedre és ezen a szent helyen háltak, ahol...” Sanyinak hála a söröző történetéről többet is megtudtunk, mint amennyit szerettünk volna.

Számomra a film forgatása volt az egyik legemlékezetesebb momentum a Morgilla alatt. Emlékszem, milyen nehéz volt kibírni nevetés nélkül egy-egy jelenetet. Még jó, hogy némafilmet készítettünk, így legalább a szöveget nem ronthattam el. Nem csak a bakikon tudtunk perceként keresztül nevetni, hi-

szen rengeteg zseniális alakítás volt, többek között például Dávidé, aki mesterien alakította a „nyomulós” betyárt, Mercié, akinél jobb T-rexet el sem tudtunk volna képzelni, vagy tökéletes androgününké, Domié, akire elég volt csak rápillantani, egyből mosolyt csalt az arcunkra. Talán a „Beépített ember” volt az a feladat, amire nem csak egy feladatként tekintettünk - személy szerint én minden egyes forgatást vártam, és ha épp nem is szerepeltem, akkor is elmentem segíteni vagy csak megnézni egy jelenetet. A film az egyik bizonyítéka annak, hogy mennyire sokat dolgozott az egész csapat, mennyire akartuk a győzelmet, és habár másodikkak lettünk, úgy gondolom, többek nevében elmondhatom, hogy mégis elsők, mert a kéknek nincsen párja, a legjobb és egyben legvidámabb csapat vagyunk.

Végezetül, pedig attól a személytől idéznék, aki nélkül a maffia nem lett volna egész:

„Nagyon jól éreztem magam az egész Morgillán, és igazából szerintem ez a lényeg. Nagyon köszönöm. Ígyunk!” (Bence)

Bokor Adrienn

MORGILLA

Egy diákszövetség, A vezérrel

Rengeteg emlék kavarog az emberben, amit nem lehet tökéletesen kifejezni, nem is erre törekszem. A cél az, hogy belekóstoljatok mi is történt Wolf Máté csapatában, e néhány felejthetetlen, mégis néhányunk számára elfelejtett napok során.

Az előkészületek

Meghívott. Elfogadtuk. Bizakodtunk. Ittunk. Szavaztak. Buktunk. Ordítottunk. Toporzékoltunk. Szavaztak. Nem buktunk. Toporzékoltak. Toporzékoltunk. Megoldódott. Ittunk. Ittunk.

Vártunk. Vártunk. Vártunk. Megjöttek. Felolvasta. Olvas-ta. Szörnyülködtünk. Olvas-ta. Elfogadtuk. Nem csináltuk. Nem csináltuk. Húsvétoltunk. Visszajöttünk. Siettünk. Rohantunk. Írtunk. Varrtunk. Ragasztottunk. Forgattunk. Vágtunk. Ittunk. Leadtuk. Ittunk.

A Morgilla

Megnéztük. Szomorkodtunk. Megnéztük. Tetszett. Ittunk. Nem próbáltunk. Próbálkoztunk. Próbáltunk. Bevonultunk. Táncoltunk. Énekeltük. Élveztük. Ittunk. Ittunk. Ittunk. Kölcsönkértünk. Ittunk. Aludtunk.

Villámfeladatoztunk. Aludtunk. Ittunk. Sorversenyeztünk. Nyertünk. Nyertünk. Ittunk. Szoptunk. Nem nyertünk. Ittunk. Berúgták. Berúg-

tuk. Berúgtunk. Vesztettünk. Kidobtuk. Nyertünk. Ettünk. Kítették. Számoltunk. Nem értettük. Ittunk. Megértettük. Ittunk. Buliztunk. Táncoltunk. Ittunk. Ittunk. Ittunk. Kölcsönkértünk. Adtak. Ittunk. Kölcsönkérték. Nem adtak. Felírtunk. Ittunk. Ittunk. Táncoltunk. Cigiztünk. Ittunk. Ittunk. Ittunk. Beb_sztunk. Aludtunk.

Szédelegtünk. Émelyegtünk. Ittunk. Mentünk. Kutyagoltunk. Gazokat szedtünk. Ittunk. Beállítottak. Lefotóztak. Beálltunk. Beálltunk. Énekeltünk. Élvezték. Ittunk. Énekeltünk. Nem élvezték. Ittunk.

Szurkoltunk. Ordítottunk. Ivott. Szaladt. Cipőt cseréltünk. Ivott. Szaladt. Ujjongtunk. Kibírta. Eláztunk. Ittunk. Eláztunk.

Számoltunk. Számoltak. Vártunk. Vártunk. Vártunk. Reménykedtünk. Vártunk.

Beszéltek. Megköszönték. Beszéltek. Beszéltek. Beszéltek. Kihirdették. Nem nyertünk. Nem bántuk. Jót szórakoztunk. Pizzáztunk. Jägeresztünk. Ittunk. Buliztunk. Szédelegtünk. Kóvályogtunk. Ittunk. Felírtunk. Letettük. Elfelejtettük. Ittunk. Ittunk. Ittunk....

A Morgilla emlékeit nem lehet leírni. Azokat át kell élni, megőrizni s elfelejteni. Éljétek át minden évben s találjatok magatoknak legalább olyan vezért, mint Wolf Máté.

Árgyelán János

MORGILLA

Elsőként a Morgilláról

A Morgilláról először a szakmai előkészítő táborban hallottam, és azonnal érdekelni is kezdett. Korábban is több hasonló rendezvényen jártam már, akár mint aktív résztvevő, akár mint zsűri, így nagyon kíváncsi voltam, hogy miben különbözik az eddig ismertektől.

Az előkészületek, bár sok időt vettek igénybe, összehozták a csapatot, sok barátra tettem szert általuk. Elsőként természetesen annyi programban szerettem volna részt venni, amennyiben csak időm engedi. Szerintem ezt sikerült is véghezvinnem, és úgy érzem, hasznos tagja voltam a narancssárga formációnak.

Az első nap érdeklődően figyeltem a másik három csapat filmjét és klipjét. Igazán jól szórakoztam a kis technikai malőrök ellenére is. A bevonulás estje szintén nagyon izgalmas volt, hiszen a kollégium nagyja előtt kellett bemutatkoznunk. Igazán a szívemen

viseltem a bevonulást, mert sokat tevékenykedtem vele, így számomra az az est lett az egyik legemlékezetesebb és egyben legizgalmasabb is. A

sportnapon a bravúros játékok megnövelték az adrenalin szintet, egy emberként szurkoltunk társainknak. Végül az utolsó nap érkezett el, ahol fény derült a helyezésekre is. A kolibulin együtt ünnepeltünk. Nagyon emlékezetes kis hét volt a Morgilláé, és belopta magát a szívembe az esemény. Remélem, hogy a jövőben lesz lehetőségem még részt venni, és ha úgy alakul, jelölt is nagyon szívesen lennék.

Pribojszki Hédi

MORGILLA

Morgilla, szervezői szemmel

Ha az ember lánya pedagógusnak készül, sokszor szembesül már előre (aztán persze főleg utána) azzal az aforizmával, hogy a tanítás és a szervezés sokszor az egyik leghálátlanabb feladat. Mert az ember hosszú heteket gondolkozik, ötletel, tervez, aztán kihúzza a feladatok felét, majd újra tervez. Hosszú órákat ül és gürcöl úgy, hogy persze előre tudja: mindenhol ott a veszélyforrás, hogy valami nem jó. És mivel az ember lánya erre felkészül, mondhatni, saját sírját ássa, amikor igába –más szóval: szervezősdibe – hajtja a fejét: hát, mi megtettük.

Szélmalomharc, talán ez a legjobb szó arra, ami hétről hétre folyt a magassföldszinti olvasóban. Meg a könyvtárban. Meg persze a lépcsőn, ahol az is cigiszünetet tartott, aki nem dohányos. Mert nincs tökéletesebb bizonyíték a jóra való törekvésre annál, minthogy órákon keresztül létrehozzunk egy olyan módszert, ami minden egyes faktort érintve képes kiszűrni 5 fiú közül, ki az a 4, aki maradhat. Persze, ez sem volt jó. Zöldfülűként Morgillám első sokkja volt az az este: rutinos szervezői anyáim pátyolgatták a lelkeket egy egész estén át, hogy ne aggódjak, ennél csak rosszabb lesz. De majd megszokom. Vigasz: legalább volt UNO.

Aztán persze éjfélkor még keresztrejtvényt gyártunk, hogy első, már-már a belépő ötletünk létjogosultságát bizonyít-

hassuk, hogy ez igen is kivitelezhető. És ha már előfeladatok: jó ez a koncepció, legalább a szervezői csapatnak is lesz saját témája. Üdv a nagymamák világában! Legyen még egy kereszt a rejtvény mellé, ami szemes. A falvédőnk ötletét meg lenyúlta az Univer – talán ez is minket igazol. Erika közben rendületlenül tágítja gyűlésről gyűlésre a szókinszünket. Ha meg valami nem jó: aludjunk rá egyet. Kocsiút, matricák ragasztása. Kész is: úgy egy fél órára. Aztán kezdehettük előlről. Nehéz lenne kiemelni, hogy pontosan mit is tanultam meg: de ha már valamit, hát akkor azt biztos, hogy a szellemi csak úgy jó, ha fáj, a sportnap meg úgy, hogyha nagyon finom. Az ugyanis nem vicces, ha tudod a Mindent vagy semmit kérdéseire a válaszokat. És mivel

előzetes próbák nélkül semmi sem kerülhet ki a péntek délutáni sportnap beton futószalagjára, így rendületlen tesztelésbe kezdtünk. Ennek pontosabb részleteit pedig fedje inkább homály. A városin meg – örök tanulság -, ha esik az eső, akkor nem csak a csapatok áznak, hanem mi is. De legalább ez is összekötött minket. Ha meg nem volt ötletünk, hogy mit csináljunk a Kolimpián: hát, legalább UNO mindig van.

Az ember azt hinné ezek után, hogy nem éri meg szervezőnek lenni, mert hát a csapatban küzdés jobb és amúgy is, nem vagyunk mi sem mindig szimpatikus szervezők. Mindazonáltal kétszer 8 órás doktoranduszokat megszegényítő film-elemzés – és pontozás után, Eszter az Excel számolását még vagy kétszer írásban ellenőrzésével karöltve azt az örökérvényű igazságot sikerült felállítanunk, hogy: „nem tudom, nem én pontoztam és nem érdekel.” Én pedig mindezek után büszkén ki merem jelenteni, hogy volt nekünk is volt egy csapatunk: kicsit barnább, kicsit kisebb, de a miénk.

Costin Boglárka

MORGILLA

Az éjjel soha nem érhet véget

Morgilla, dj szemmel

A lemezjátszók mögött dj DZSÍ

9 15 6 30 10, nem, ezek nem az ötös lottó nyerőszámai, sokkal inkább azoknak a bizonyos három napig tartó buliknak a végeit jelentik. Három éjszaka (és reggel) (április 27-28-29.) felhőtlen bulizás a legjobb djvel, Lutz Gáborral.

2004-ig a csapatok csak a szombat estéken vezethették le a feszültséget a Morgilla ideje alatt, majd ekkor jött az áttörés: legyen csütörtökön és pénteken is buli. De milyen lenne a buli dj nélkül? Lutz Gábor már 2001 óta keveri az aktuális slágereket, a retro zenéket és a rockot a koliban, nemcsak ezen a három napon. Ha valaki, akkor ő biztosan tudja, hogyan bulizik a koli népe. Elég sokat látott már, de „minden változik csak a lényeg nem” az önfeledt szórakozás, a csapatszellem és a fair verseny mindig része a koli falai között lezajló eseménynek.

A szerdai vetítés után még mindenki időben tért nyugovóra, hogy rápihenjen a következő napokra. Azután nem volt megállás egészen vasárnap reggel 10-ig. Igen, a legkevényebb arcok addig tolták a bulit.

Csütörtökön a fárasztó szellemi után felüdülés volt a tornateremben táncolni, és akkor tényleg azt lehetett hinni, hogy az éjjel soha nem ér véget. A lent maradt kolisokból úgy látszott, soha nem fogy ki a szusz. Szemtanúi lehetünk Hédi (narancs) és Ádám (lila) táncpárbajának, valamint a lányok és a fiúk extra showjának. A táncparkettről nem hiányozhattak a jelöltek sem, Török Bence és Wolf Máté egészen reggelig velünk bulizott. A versenyt ebben az esetben a kékek vezére nyerte (záró időpont: 9.15), akinek a csapata így jelentős előnyre tett szert a Hangulatdíj versenyében.

Apropó, Hangulatdíj. A szervező csapat idén először vezette be ezt az igen nívós elismerést, nem megfélemlítve azokról, akik éjszaka is a

100%-ot hozzák ki magukból és társaikból, ezzel erősítve a csapatszellemet és az identitásukat, hiszen mi másnak lenne nagyobb közösségformáló ereje, mint a reggelig tartó örült bulinak.

A hosszú csütörtök éjszaka és a sportnap után sem tört meg a csapatok lelkesedése. A tornaterem pólóktól lett színes, és az izomlázat egy kis ráedzéssel és folyadékpótlással próbálták feloldani. A Morgilla-zenék között többször is felcsendültek az idei csapatok himnuszai. Ha valaki éppen nem tartózkodott a tornateremben, csapat-papot ott-hagyva rohant le, hogy a mulatók mulatására, Kis Grofóra és a Kolibárára ugráljon, keverje az orosz vodkát a kazacsokkal, vagy éppen kiabálja, hogy „kis malac, kis malac engedj be”. Az estének ugyan „hamar” vége lett (záró időpont: 6.15), de ez a legtöbbet nem riasztotta vissza attól, hogy a büfében egy kis jammeléssel folytassák a bulit. Az est hangulatfelelősei a feketék voltak.

A szombati nap eláztatta a csapatokat és a szervezőket egyaránt, na nem azért mert annyit ittunk — hiszen a városi vetél-

MORGILLA

kedőn szükség volt minden agyi kapacitásra — hanem az idő nem volt túl kegyes hozzánk. A megfázás elleni védekezésre pedig mi sem lehet jobb gyógymód, mint az alkohol tartalmú ital és a tánc. Persze előtte túl kellett élni, hogy a jelöltek felismerjék a csapattagjaikat és végig kellett izgulni egy eredményhirdetést is.

És itt hadd álljak meg egy szóra, Dzsí a lelkemre kötötte, hogy ki ne hagyjam a legszebb pillanatot, ami éppen az eredményhirdetésen történt. Igazán megható momentum volt, amikor a négy jelölt összekarolva várta a végső döntést, egymást támogatva a nagy izgalomban. A csapaton belüli összetartás mellett az idei évben erős volt a csapatok közötti egység, tisztelet és szeretet is. Azonban csak egy győztes lehetett hirdetni. A Morgilla címet 2017-ben Szekeres Tamás és csapata, a Vikingek zsebelték be, letaszítva ezzel Bartal Attilát a trónról :)

Az átbuzizott estét és a csapatidentitáshoz tartozó hangulatalakítást figyelembe véve, a 2017-es év Morgilla Hangulatfelelőse a Kék csapat lett, Török Bence vezetésével. A Kalinka, a vodka és a csapaténeklés még a leghidegebb időben is meghozta a bulihangulatot :)

Az egy hónapos pihenő után a koli VINYIT-en, május 26-án többször is visszarepültünk az időben, és hirtelen picit újra a Morgillán érezhettük magunkat. A vikingek hatalmuknál fogva követelték, hogy azonnal szóljon a Kolibáró, ami valljuk meg, sok

embert bevonzott a tornaterembe. A kékek a saját számukhoz természetesen még a pólót is lehozták, hűek maradván a csapatidentitáshoz.

Köszönjük ezt a három felejthetetlen napot Lutz Gábornak, aki igyekezett mindig gondoskodni arról, hogy mindenkinek legyen legalább egy jó fél órája, amikor az ő kedvencei szólnak. A rockblokknál ebből mindjárt kitett 9 és fél percet a Hey Joe ;)

Jövőre ugyanitt, ugyanekkor!

Drozdik Evelin

VÉGZŐS BÚCSÚZTATÓ

KOLI KIRÁNDULÁS

Móra Nyúz - a Móra Ferenc Szakkollégium lapja. Megjelenik 120 példányban, ingyenes terjesztéssel.

Főszerkesztő: Drozdik Evelin

Tördelőszerkesztő: Drozdik Evelin

Olvasószerkesztő: Vass Viktória

Korrektúra: Kovács Attila, Vass Viktória

Szerkesztők: Árgyelán János, Baranyai Katalin, Béla Bálint, Bokor Adrienn, Brassnyó Levente, Costin Boglárka, Csík Ádám Lajos, Drozdik Evelin, Filep Tamás, Gombkötő Bence, Haller Renáta, Héra Bálint, Izing Máté, Németh Kornél, Paudits Noémi, Pribojszki Hédi, Szabó Felicia, Takács Gergely, Vass Viktória, Zsilinszki Márk

Borítókép: Tóth Gyula

Képek, illusztrációk: Bereczky Tamás, Csengődi Erika, Danka Balázs, Gombos Brigitta, Izing Máté, Kovács Attila, Lutz Gábor, Nagy Éva, Nagy Viola, Simoncsics Máté, Tóth Mónika, Vass Viktória

A további képeket internetes oldalak segítségével közzétettük:

<https://www.petofiprogram.hu/galeria/kepek/matysnak-tukore-tancjatek-karpataljan>

<http://bolyaimuhely.hu/2017/05/06/j%C3%B6ttem-l%C3%A1ttam-visszamenn%C3%A9k-szegekre>

Készült az NTP-SZKOLL-16-0039 sz. pályázat támogatásával

